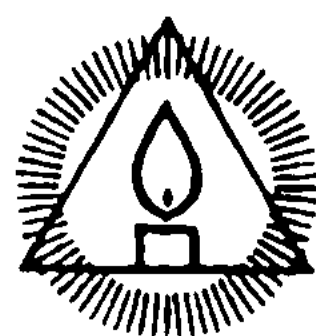


БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

III том

*Под редакцията на
ВЛАД ПАШОВ*



СИЛА И ЖИВОТ
Бургас 1996

Настоящият сборник съдържа беседи от Учителя /Петър Дънов, 1864-1944/ държани през 1934 година, издавани периодично във в. "Братство". Те са редактирани и предоставени за печат от Влад Пашов - ученик на Учителя, взел живо участие в процеса по съхраняване и отпечатване на Словото му. Предлаганата тук книга е трета част от три томник, който обхваща всички беседи на Учителя, издадени във в. "Братство".

© ИК СИЛА И ЖИВОТ, Бургас
ISBN 954 - 8146 - 18 - 5 (т.3)

В НАЧАЛО БЕ СЛОВОТО

Евангелието на Йоан започва със следния стих: „В начало бе Словото и Словото бе у Бога.“ Словото, това е проявеният Бог, проявеният свят, това е космосът, който виждаме и изучаваме, а има да изучаваме и за в бъдеще.

Словото е великата Разумност, която е основа и начало на Битието. Всеки живот започва със Словото. То е първичната причина, която дава тласък и смисъл на всичко, което съществува. От този тласък зависи целият развой на Вселената и на всяко разумно същество. Тези, които съзнават този подтик, са щастливи, а онези, които не го съзнават, са нещастни и живеят в безпорядък.

Имайки предвид тази разумна първопричина като основа на Битието, трябва да бъдем последователни в мислите си, и когато търсим причините на дисхармониите в света, в обществото, или в нашия личен живот, да не смятаме, че те произтичат от тази първопричина, а се дължат на посторонни причини. Например, ако един човек върви по пращен път, и дига цял облак от прах, та не вижда нищо около себе си, и ако той няма друга представа за света извън

този прах, той ще каже, целият свят е в такова състояние. Всъщност това е само около него и е причинено от самия него. Сегашните социални противоречия са прахът, който хората сами са дигали около себе си и се дължи на естеството на самия път и на тези, които се движат по него.

За да си изясним разумно всички противоречия, които срещаме в живота, трябва да имаме предвид, че човек живее едновременно в три епохи - в епохата на своето минало, в епохата на своето настояще и в епохата на своето бъдеще. Ние не можем да се освободим от влиянието на миналото ни. В този ред, в който живеем, и телата, които имаме, са един резултат на нашето минало съществуване и дейност. Каквото и да мислят хората, обаче, това е факт. За да си изясним правилно всички явления, които дохождат до нашето съзнание, необходимо ни е правилно разбиране за същността на живота. А това, чрез което ще придобият хората знанието за правилното разбиране, е Словото. В своето проявление Словото се поляризира; поляризирането е закон в Природата. Без поляризиране животът не може да се прояви; без поляризиране не може да се прояви никаква любов и никакво знание; без поляризиране няма да имаме никакъв порядък в света. Най-после, без поляризиране светът не би съществувал. И понятията „горе“ и „долу“ са само една поляризация, но като реалности не съществуват. Запример, ако се намираме на Слънцето, ще гледаме, че Земята е горе, а от Земята гледаме, че Слънцето е горе. Слънцето и Земята са полюси на една и съща реалност. Духът и материята това са двата полюса на реалността, която вечно се проявява. Мъжът и жената са двата полюса на човека. Словото, това е великата реалност, първичната причина, която при своето проявление се поляризира. Тази първопричина е същността на всеки човек. Степената в проявата на

тази първопричина определя и човешкото вътрешно схващане и разбиране на нещата; а каквото е вътрешното разбиране на човека, такова ще бъде и неговото външно проявление и отношението му спрямо околната среда.

Словото е мощният вътрешен подтик, който обуславя съществуването и развитието на всяко същество. Не смесвайте външните механични подтици с вътрешния подтик на Словото. Всичко трябва да се подчиним на вътрешния подтик на Словото, защото от това подчинение зависи нашият прогрес и нашето щастие. Подчинението не го разбирам като механически процес, а като естествено съотношение, което съществува между нещата. Например, целият организъм се подчинява на главата, но това вече не е подчинение, каквото съществува в днешния обществен живот, а е правилно съотношение между органите в един организъм. Когато апостол Павел казва: „Жени, покорявайте се на мъжете си“, той изнася този закон, а хората го разбират в неговия буквален и механичен смисъл. Къде може да се поставят мъжът и жената в организма на човека? Казва се в Писанието, че мъжът е главата на жената; тогаз жената представлява краката, които са емблема на добродетелта. Разбрано в този смисъл, жената трябва да се подчинява на мъжа, т.е. трябва да съществува правилно съотношение между ума и сърцето в човека. Жената спада към творенията на втория ден, за които Бог замълча; за жената Бог не си каза мнението, а хората се мъчат да дадат мнение за нея. Когато дойде денят да се определи, какво нещо е жената, тогаз Царството Божие ще бъде на Земята. Докато Царството Божие не дойде на земята, не може да имаме правилно понятие за същността на жената.

Когато имаме правилно съотношение между главата - мъжът и краката - жената - тогаз имаме

движението на човека. А движението, това е проявата на любовта в света на физическото поле. Първият подтик, стремеж и каквото и да е движение, е вече любов. Любовта е движение. Това е само един процес на Словото.

Женският принцип има за емблема краката. Те са добродетелта, основата, върху която животът на човека се гради. Краката, това са основата на живота, това е доброто. Следователно, човек гради върху женския принцип. Жената е поставена в основата на живота и всичката погрешка на човека седи в това, че не знае, как да гради върху тази основа. Всеки ден гради и разгражда и не е спечелил нищо още. Човек трябва да се научи, как да гради върху тази основа; това знание може да му даде само неговата глава, умът - мъжкият принцип. Жената, са краката на човека, а мъжът е главата на човека; и когато казваме, че човек без жена не може, разбираме, че без крака, т.е. без добродетели не може. А когато казваме, че жена без мъж не може, разбираме, че човек без глава, т.е. без мъдрост и знание не може в света. Мъдростта се проявява в главата на човека, там се проявява неговата права мисъл. Това е единият полюс на реалността - Словото; а движението на краката, това е другият полюс.

Когато енергиите, които функционират между двата полюса на човека, се проявяват хармонично, тогаз се раждат прави и светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки, а когато енергиите не функционират правилно, тогава се явяват противоречия в един от трите или в трите свята - противоречия в мисълта, в чувствата, или във волята. И всичките противоречия в живота на индивидите се пренасят в отношенията им с околната среда и така се създават социалните дисхармонии и конфликти, които могат да се разрешат и премахнат само тогаз, когато всеки човек има правилни възгледи за човешко-

то естество и за силите, с които работи човек в себе си. Всеки мъж трябва да си състави правилен възглед за жената, и всяка жена трябва да си състави правилен възглед за мъжа. Или казано с други думи: всеки човек - мъж или жена, трябва да си състави правилни понятия за Словото - Разумността. Щом дойде това разбиране у човека, то ще уреди всичките му противоречия; не изведнъж, а постепенно; като внесете правилно разбиране, противоречията ви едно по едно ще почнат да се разрешават. Защото от нашето разбиране на Словото - Разумността - зависи нашият живот. Всеки е свободен да има каквито си ще разбирания, но и животът му ще бъде резултат на неговите разбирания и ще трябва да понесе всичките последствия на своите разбирания. Правилното разбиране за реалността е това, което може да ни даде подтик за подмладяване, което може да ни помага да победим смъртта. Това е правилното разбиране на Словото.

В начало бе Словото, Разумното, животът, а смъртта дойде отпосле. Словото е мощното и силното в света; и ако искаме да изменим живота си, да обновим силите си и да добием знание, непременно трябва да влезем във връзка с Разумното Слово в света, защото то е създало всичко.

Разумното в света не се създава сега, както учат материалистичните учения, а сега се създават само формите, чрез които се проявява. И колкото по-пълно се проявява разумността в човека, толкова повече и неговите разбирания за живота, за природата и за човека ще бъдат по-правилни и противоречията в живота му ще бъдат по-малко; и толкова по-ясно ще схваща правилните съотношения между трите свята, в които се проявява човешкият живот. Но сегашните хора, със своите материалистични разбирания за живота казват: Не ни говорете за разумността и за

разните светове, но трябва да се подобрят икономическите условия на нашия живот. Това е едно неразбиране на въпроса. Че условията трябва да се подобрят, съгласни сме, така е. Но как да се подобрят тези условия? Представете си, че живеете в стомаха и казвате: Не ни говори за света на главата, а за нашия свят; но знаете ли, че целият процес, който става в стомаха, се управлява от мозъка? Ако този мозък отгоре не работи, никакви процеси в стомаха не могат да стават. А които са в главата ще кажат: Не ни говори за долния свят - за света на стомаха; но ако стомахът не работи, няма откъде човек да вземе материали, за да гради организма си. Каквото е съотношението между стомаха и главата в организма на човека, такова е и отношението между умствения свят и физическия свят - те са само полюси на един цялокупен свят и са взаимно обусловени. Човек трябва да мисли за онзи свят, защото оттам идат енергиите, които са му необходими при градежа; трябва да мисли и за този свят, защото от него ще вземе материали за своя градеж.

Този свят трябва да се разгледа в светлината на онзи свят, за да го разберем правилно. Това са двата полюса на живота. Ако не разбираме връзката между този и онзи свят, не можем да разберем и живота. Животът трябва да се разбира от гледището на онзи свят, който е свят на мисълта, и от гледището на този свят, който е свят на действията и проявленията. Каквото човек намисли в умствения свят, тук ще го реализира. Всеки човек от онзи свят, когато пожелае да се прояви, веднага го пращат на този свят; и когато се върне на онзи свят, връща се с всичките си придобивки.

Когато ние говорим за служене на Бога, разбираме служене на Разумното Слово, защото туй, което може да ни освободи и да внесе сила, здраве и безсмъртие в

нас, то е Словото. Това, което може да чувстваме и опитаме, че живее вътре в нас, като реалност, то е Словото. Туй, което може да ни подмлади и възвърне силата ни и да поправи света, това е Разумното Слово. Това Слово бе у Бога. Бог - това е проявеният свят и когато това Слово започнем да възприемаме, сегашният свят ще се оправи.

Словото, това е онзи първичен подтик в нашия дух, в нашата душа, в нашия ум, което е причина за нашия живот и за нашия прогрес. Този подтик на Словото ние не можем да спрем. Всякога, когато се опитаме да го спрем, ние си създаваме най-големите страдания и болести. Словото е, което гради в нас и което стимулира нашата мисъл и организира нашия мозък. Понеже мозъкът е един мощен електрически акумулатор, то по някой път като се набере повече електричество, отколкото е необходимо, става причина да влиза въздух в мозъка; и щом влезе повече въздух в мозъка, това вече е опасно. Също така, ако в стомашния мозък на човека се набере повече магнетизъм, и не може да се употреби както трябва, ще стане причина да се събере повече вода в организма и тогава се явяват неестествените и болезнени състояния в тялото, защото природата не търпи никакви натрупвания.

Човек не трябва да има големи количества сила в себе си, той трябва да има толкова сила, колкото му е потребна. Защото в природата съществува закон за обмяна във всяко отношение. Всеки момент трябва да имате толкова сила, мисли и чувства, колкото ви са необходими. Ако се опитате да направите склад в каквото и да е отношение, вие ще влезете в противоречие с природата. У сегашните хора се забелязва два вида натрупвания; у някои мозъкът става по-голям, отколкото трябва и не може да се организира, а у други става натрупване в стомаха и напълняват - от

това са всичките аномалности. Явяват се разни реформатори, които искат да оправят света. Но всеки, който иска да работи за оправянето на света, трябва да се свърже със Словото, защото всяка мисъл и сила призтичат от него. Словото про-никва навсякъде и можете да го опитате, когато се намерите в безизходно положение; например безна-дежно болесте, а лекарите са се отказали да ви церят и сте обречени на смърт, потърсете в такъв момент дълбоко в себе си Първопричината на живота и повярвайте напълно в нейната всемогъщност, при такова състояние се оставете на нейното разпо-ложение и ще опитате силата на Словото.

Сега хората очакват по механически начин да дойде Христос, и като ги освободи от всички несгоди на живота, да ги направи безсмъртни. Единственото нещо, което може да освободи света, това е Словото. Всички хора трябва да го възприемат и да му дадат ход да се прояви чрез тях.

Беседа от Учителя, държана на 11 февруари 1934 г.

ЗАЩО СА ИЗПРАТЕНИ ХОРАТА НА ЗЕМЯТА

В нашия век на краен индивидуализъм, има толкова философии, колкото и хора. Но има само една правилна философия, обоснована върху дълбокото и всестранно познаване на човека, природата и живота. Правилната философия се отличава по това, че когато човек живее според нея, животът му е оправен и всички задачи са разрешими. А всяка философия, която не може да изясни и разреши противоречията в живота на човека, е крива философия; тя може само да спъва човека, но никога не може да му бъде полезна.

Правилната философия ни дава една ясна представа за човека като едно разумно и съзнателно същество и винаги ни показва законите и пътищата, по които работят волята, умът и сърцето му.

Разгледано чисто физически, сърцето е един орган, през който минава човешката кръв и се разнася по целия организъм, за да се хранят всички части. Щом

престане сърцето да функционира, всякаква възможност за физически живот на човека престава. Освен това сърце във физическото тяло, човек има по едно сърце и в духовното, и в умственото си тяло, които също така служат за разпращането на енергиите в тези тела, за да се хранят всички части на човешкия организъм от духовно и материално естество. Чрез трите си сърца човек е във връзка с трите космични енергии, които обуславят целокупното развитие на неговия организъм.

Всички енергии, които функционират в Космоса, функционират и в човека. И затова, за да познаем проявите на реалността и да имаме една правилна философия, трябва да започнем с всестранно проучване на себе си, т.е. с устройството и проявите на всичките си тела. А сега изучават най-първо външния свят, т.е. само физическата страна на човека. В това седи една от най-големите погрешки в съвременното познание, защото по такъв начин то добива един механичен характер и тогаз живият опит остава чужд и недостъпен за хората. А не можем да имаме ясна представа за нещата, докато не ги опитаме. Не можем да имаме ясна представа за храната, водата, въздуха, светлината, както и за любовта и знанието, докато не ги опитаме по един вътрешен начин. Хляба ще го познаем напълно само тогава, когато го изядем и се наситим с него, а не само като го изследваме по физически и химически начин от какви елементи е съставен и пр. Също и за въздуха, светлината, водата, любовта, знанието и пр.

За да може човек да опита нещата и да добие живото знание, той трябва да подготви органите си за това. На първо място трябва да се приготви и организира дейността на сърцето, което засега представлява един център на неорганизирана дейност. Но за да постигнем това организиране, необходимо е да

познаваме всестранно естеството на човека, т.е. да имаме предвид, че човек има духовно и ментално тяло и че физическият му организъм е съграден от много видове на материята, и че в него функционират разнообразни и противоположни по посока на движението си енергии. И затова казваме, че у човека са насъбрани много сили, с които може да се причини най-доброто, но и най-лошото.

Раят е вътре в човека и адът е вътре в човека. Тези две противоположни естества в човека са две възможности за неговото развитие. Умният човек може да се ползва еднакво и от доброто, и от злото. Не може да накарате един човек да живее добре, ако не го научите правилно да яде и да диша. Ако го научите правилно да яде и да диша, тогава всичко може да направите от него, но ако не знае правилно да яде и да диша, с него е свършено.

Съвременното механистично познание, което в крайните си изводи е стигнало до материализма, има преди всичко една крива предпоставка. Учените, които взимат материята като единствена реалност в Битието, мислят за материята това, което тя не е, а религиозните хора си представят Бога, такъв какъвто не е. За да познаем величието и силата на Бога, трябва да изучаваме онова, което е създадено от Него. На първо място трябва да изучаваме себе си, после Земята, Слънцето, звездите и цялата Вселена. Умният човек от всичко трябва да се интересува. Когато обичаме някого, ние се интересуваме от всяка негова проява. И онези от вас, които искат да се запознаят с Бога, трябва непременно да проучват това, което Той е създал. Под понятието Бог разбирам това, което свързва хората и носи любов. Бог без Любов е едно същество неразбрано за човека. Под думата Бог винаги трябва да се разбира Любовта. Като произнесете думата Бог, трябва да дойде в ума

ви любовта и да почнете да мислите. Почитайте тази любов, която се проявява във всички фази в развитието на съществата, почитайте тази любов, която твори и съгражда човека, защото всички гении и таланти, цялата красота и хармония в света е съградена от силата на любовта. Като престане проявата на любовта в човека, той остарява и presta да живее. Хората остаряват, когато у тях престанат проявите на любовта. Вие ще можете да се подмладите, само ако дадете път на Любовта в себе си.

Животът на човека не е механически и фаталистически определен, а е строго, разумно определен. И ако вие вървите по закона на любовта, вашият живот ще мине добре. Пак ще имате мъчности и страдания, но всичките ваши страдания ще се превърнат за ваше добро. Но ако не вървите по закона на любовта, ще имате големи страдания и всичко ще ви върви назад. Без страдания в живота на човека при сегашните условия не може.

Хората, които не разбират законите на живота, сами си създават условия за страданията. Хората сами са си създали много неестествени навици, които са източници на големи страдания. Така например, бързото ядене е един лош навик, който причинява много страдания; също така тревогите и безпокойствата са противоестествени навици, които са една спънка в живота на човека. Но природата лекува човека от тревогите пак с тревоги. Всеки човек, който е недоволен от малкото благо, което има, природата му взима всичко, като му дава само малко хляб и той става доволен. И сега, понеже природата иска да отучи хората от много противоестествени навици, тя ги е поставила в този път на сегашните страдания илишения. Религиозните хора се сърдят на Бога, като искат с това, да Го заставят да изпълни тяхна-

та воля. Но Бог никога не урежда работите на онези, които се сърдят. Други пък се разсърдват и стават безверници, защото Бог не им дава това, което искат.

Съвременните хора, които имат крива представа за живота, мислят че светът е създаден не така, както трябва; те не схващат, че не изучават живота като един творчески принцип, а изучават само придобитите по неестествен начин отрицателни навици на човека. Но това не е наука. Наука според мен е, да се изучават нормалните и здравословните състояния на човешкия организъм, а болезнените състояния са отклонение от здравословните. Най-първо трябва да се изучават свойствата и качествата на здравата кръв и тогава ще знаем в даден болезнен организъм, какво отклонение има. Здравословното състояние на кръвта в човека, зависи от три главни фактора - от храната, от въздуха и от мислите, с които постоянно се занимава нашият ум. Ако човек се храни много добре, но има невъзпитан ум и невъзпитано сърце, той с неестествените си мисли и неестествените си желания ще развали онова, което яде и това, което диша. И обратното е вярно, т.е. човек може да има отлични мисли и чувства, но ако не яде и не диша правилно, пак ще развали здравето и живота си.

Човек трябва да доведе в хармония мислите, чувствата, яденето и дишането, защото има зависимост между тях. От това хармонизиране зависи и здравето на човека. Съвременните хора не знаят, как да дишат правилно. Въздухът трябва да се поема винаги през носа с такова спокойствие и равномерност, че като влиза в гробовете да произвежда хармонични движения в дихателната система.

И като яде човек пак трябва да има музикални движения. Човешката уста е предназначена да изпълнява три функции - гъвчене на храната, вкусването на същата и говоренето. Следователно, ако процесът на

яденето в някой човек не е правилен, то и говоренето няма да бъде правилно и обратно - ако процесът на яденето е правилен, то и процесът на говоренето ще бъде правилен. Понеже между стомаха и мозъка на човека има едно съотношение, то каквото е състоянието на стомаха, такава е състоянието на мозъка. В зависимост от състоянието на стомаха са функциите на стомашния мозък, който се занимава с всички процеси на тялото. В стомашния мозък влиза и симпатичната нервна система, която образува човешкия магнетизъм и топлина, а също така управлява и кръвообръщението. А главната мозъчна система на човека е носител на мисълта, на електричеството, на силата и светлината. Ако между двете мозъчни системи, главната и стомашната, няма правилни съотношения, т.е. всяка система не изпълнява своите функции правилно, не може да има нормално развитие и здрав човек. Ако стомашната система произвежда повече топлина отколкото е необходима за организма, ще попадне в едно противоречие, а ако главномозъчната система образува електрическа енергия и причинява изстудяване в организма, ще имате друго противоречие. Хора, у които главната мозъчна система анормално действа, стават сухи и кожата им се напуква. Те трябва веднага да се заемат да изменят това анормално състояние на тялото си, а ще изменят това състояние, като пият повече вода - по дъва, дъва и половина литра на ден; понеже водата е добър проводник на магнетизма. Водата е необходима не само за пречистване на организма, но и за правилно функциониране на симпатичната нервна система.

За да даде правилна насока на развитието и живота си, човек трябва да внесе в ума си най-хубавите мисли, най-чистите и благородни чувства, а така също да се научи да яде и да диша правилно. В това

знание се състои силата на човека, това е първото нещо, което трябва да се придобие. Едва след това човек ще може да почне да работи. Но човек не може да постигне никакво познание и не ще може разумно да работи, ако не внесе принципа на любовта в живота си. Само любовта ще свърже човека с онова велико знание, което е вложено в самия него.

Да допуснем, че нещо ви стяга под лъжичката. Това показва, че вашият слънчев възел не функционира правилно; т.е. между вас и слънчевите течения и между вас и земните течения има дисхармония. В такива случаи трябва да правите следното: сутрин като станете, ще отправите ума си към Слънцето и ще почнете да правите известни движения, чрез които от Земята ще привлечете противоположните течения и ще свържете в себе си теченията на Слънцето и земята; щом като свържете слънчевите и земните течения в себе си, ще се махне стягането в слънчевия възел.

Сега ще ви дам един метод, за да си помагате сами, обаче искам от вас, докато не сте го опитали на себе си и не сте видели резултатите му, да не го препоръчвате на други хора. Методът е следният - ще вдигнете ръцете си нагоре и за десет минути ще концентрирате ума си към центъра на Слънцето; по такъв начин ще възприемете слънчевата енергия. Това ще правите всяка сутрин; а вечерно време протегнете ръцете си към земята, за да възприемете земните енергии. След това потеглете ръцете си нагоре през областта на стомаха и ги и ги издигнете над главата си. Така се регулират енергиите на Слънцето и Земята във вас. Всички възвишени същества живеят по този начин; и агентите и светите живеят по този начин. Те правят много редовно тези упражнения. И като седнат да ядат не бързат - много дъвчат храната си. Агентите правят упражнения

четири пъти в денонощието - сутрин при изгрев слънце, на обяд, вечер и след полунощ. Най-важните са на обяд. За вас обаче, са по-важни сутрешните и вечерните упражнения. Ще попитате как ще правим тези упражнения. Ще дигнете ръцете си над главата, ще ги допрете с дланите и след това ще ги спуснете към главата, като че се обливате с вода и ще стигнете до краката си. После се издигат ръцете над главата и пак по същия начин се спускат. Ръцете в този случай служат като контакт за възприемане на енергиите. Енергиите се движат в пространството като течения и от нашето физическо положение и психическо разположение зависи да възприемем или не. Човек чрез ръцете си едновременно дава и взема - с дясната ръка дава, а с лявата взема. Сега хората не знаят да спазват този закон при движение на енергиите. Човек трябва да знае как да възприема нещата и как да ги дава. Човек възприема нещата чрез своето сърце. Любовта и всички други енергии човек ги възприема най-напред чрез сърцето си; чрез ума ние можем да мислим за любовта и да я идеализираме, но ще я възприемем чрез сърцето си. Умът винаги дава от себе си, а сърцето винаги възприема нещата отвън. Любовта ще я възприемете чрез сърцето и ще я препратите чрез ума си навън, като задържите за себе си, което ви е необходимо.

Който обича, трябва да даде нещо от себе си, за да покаже, че обича, а не само да приказва, че обича. Положителните думи, мисли и желания са даване. Когато дава човек, той е положителен. Както човек постъпва с другите хора, така и Бог ще постъпи с него. Затова давайте, за да ви се даде. Ако нямаш даден случай, когато трябва да дадеш, то вложи мисълта в ума си да дадеш. А сега хората са научени само да вземат, без да дават и вследствие на това всички страдат. Защото основен закон в живота е да

даваш и да вземаш, за да става обмяна и да се проявява правилно животът. Затова са пратени хората на земята и се раждат във фамилии и общества, за да се научат на този велик закон, да дават и да вземат; така ще се образува връзка помежду им, та да разбират нуждите си един на друг, да разберат, че са братя. Всички несгоди и несрети в живота на хората са резултат от непознаването на този закон за даването и вземането. Всички страдания на човечеството ще послужат като условие да се разберат хората и приложат великия закон на любовта. Тогава хората ще подобрят живота си и светът ще се поправи.

Беседа от Учителя, държана на 4 март 1934 г.

ПРАВИЛНА ОБМЯНА НА ЕНЕРГИИТЕ КАТО ОСНОВА НА ЗДРАВЕТО

Естествено състояние на човешкия организъм е здравето, при което всички психо-физиологични функции стават по законите, които са вложени в самата същина на живота. И когато човек живее според тези закони, вложени в собственото му битие, той е здрав. А няма по-хубаво нещо от здравето. Всички възможности, които земята крие, могат да бъдат добре използвани само при едно здравословно състояние, при едно здраво тяло, а когато човек е болен, той няма никакви възможности за разумно и правилно използване на природните блага. Причината на всяка болест в организма на човека, е неговото съгрешаване, т.е. неспазване на законите, по които се извява животът. Болестите отнемат силата на човека и спъват неговия ум и неговото сърце да се проявяват правилно.

Човек е изложен на болестите и смъртта по причина греховете си, а когато човек възстанови пър-

вичните си хармонични отношения със силите на природата и спазва законите, по които те действат, ще престане грехът и ще се прекратят причините за болестите и смъртта. И злото в човешкия живот ще престане да съществува, когато човек престане да умира. Когато човек е здрав, т.е. възприема правилно енергиите на природата и тези енергии функционират правилно в неговия организъм, човек има един свеж и здравословен цвят на лицето. Човек не може да бъде здрав, ако няма червения цвят на лицето си, защото червеният цвят е носител на живота. Червеният цвят е основният тон на живота. Той носи съответните трептения, с които привлича енергиите от Космоса. Щом на човешкото лице се изгуби този основен тон на живота, човек изгубва и здравето си.

Новата музика, което ще се яви в шестата раса, ще служи като медицинско средство. Щом някой се разболее, ще му се изпее тона До по всички правила и човек ще бъде здрав. Или ще му кажат: „Си - До - Ла - Си“ и човек ще оздравее. Си е духовен тон. Ла е тон на равновесие, а До или Во е тон на живота. Има една наука за тоновете и цветовете и за техните съотношения, както и за психо-физиологичните процеси, които са свързани с тях. Защото всеки тон и цвят е свързан с известни сили и процеси в природата и в човека.

Ето защо, за да бъде човек здрав, трябва да разбира тази дълбока вътрешна страна на музиката. От окултно гледище, човекът и космосът представляват живи музикални инструменти. И всяка човешка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка представят известни тонове в природата, които се произвеждат на тия музикални инструменти. Древните окултисти, когато се говорили за „хармонията на сферите“, те са имали предвид тези факти. Всяка престъпна мисъл, всяко престъпно чувство и всяка престъпна

постъпка от страна на човека произвеждат в природата дисхармонични тонове, които от своя страна стават условие за изгубване на здравето. И когато хората изгубят здравето си, те неминуемо ще развалят и правилните отношения помежду си. При такива случаи жената казва на мъжа, че е лош, а мъжът казва на жената, че е лоша. Животът на такива хора става тежък, изпълнен с неприятности.

Всичко това показва, че хората нямат любов. Когато хората се обичат, те са добри, а когато не се обичат, те са лоши. Любовта може да се прояви правилно само при хармонично съотношение на енергиите в човешкия организъм. Причината за изгубването на първоначалното хармонично състояние в живота на човечеството е един космичен факт от голямо значение. Цялото човечество е попаднало в една област на космичното пространство, където преди много милиарди години, едно число с 25 нули, е съществувала една вселена, в която също така е имало отклонение на съществата от законите на живота. И понеже нашата вселена е съградена от същата материя, ние често преживяваме живота на съществата от тази изгубена вселена - така казват окултистите. Как са узнали тази истина, това е тяхна работа.

Как ще обясните греха в света? Защо Бог допусна греха? Причината на съгрешаването на човека седи в неговата свобода. Човек, като едно космическо същество, беше оставен свободен да определи своя житейски път. Грехът на човека е доказателство, че в Битието съществува закон на абсолютната свобода. И когато известни същества не могат разумно да използват тази свобода, те сами се ограничават. Трябва да разберете, че щом в живота на човека има грях, това показва, че той има свобода. Ако човек нямаше грях, това ще показва, че няма и свобода. Но

по-голямо робство от греха за човека няма; и по-голяма свобода от греха няма. За неразумния човек по-голямо робство от доброто няма, а за разумния по-голяма свобода от доброто няма.

Човек трябва да даде път в ума си на светлите и съграждащи мисли, а не да дава ход на разрушителните мисли. Трябва да даде ход на новите импулси и идеи, които се внасят в света и да не се хвали и опира на своето минало, защото миналото на цялото човечество е толкова мрачно, че Бог да ни е на помощ. Всички ценности, с които живее днес човечеството, не са създадени сега, а са отпреди падението на човечеството; домът, майката, бащата и пр. са останали от това далечно минало на човечеството. След падението си човечеството нищо не е създало.

Ценността на човека седи във фиността на материята, от която е направено неговото тяло и организираността на тялото му. Тялото на добрите хора е от фина и добре организирана материя, подчинена на разумната воля, а в обикновените хора има много неорганизирана материя, която не е подчинена на волята на индивида, а е подчинена на някаква друга воля, и като така, човек не може да разчита на стабилност и опора от нейна страна при неговия градеж. Тук е голямата опасност, на която са изложени съвременните хора. Хората, колкото по-скоро се проникнат от тази идея, толкова по-скоро ще се освободят от изненадите и противоречията в живота, а също от болестите и смъртта. За в бъдеще ще има една школа, в която възпитанието на човека ще бъде положено на тази основа и ще се дават всички естествени методи, как да се справяме с един престъпен тип. Сега обаче, хората не знаят един престъпен тип как да го възпитават и поправят. Например, в съвременното общество не знаят, как да се справят с половата разюзданост, с разврата. Въпросът тук се касае до

известна енергия в организма, на която е дадено криво направление. Сега трябва да се намери естествен метод за трансформиране на тази енергия. Да ви изясня въпроса по-конкретно. Ако един мъж има силно влечение към жените, това показ-ва, че у него е чрезмерно развит този център в мозъка, който поддържа влечението му към жените. Хора, които не знаят как да се справят с тази енергия, която се набира в мозъка им, те се отдават на чувствени удоволствия, на разврат. Такъв мъж трябва да си намери една другарка, у която също така да е развит този център, та и в нея се набира същата тази енергия. И понеже мъжът и жената са два полюса, то тази еднородна енергия ще бъде поляризирана; кога-то се срещнат такива мъже и жени, ще стане обмяна между енергията в техните мозъци и те няма да извършат никакво престъпление. В такива случаи ще стане едно повдигане и в двамата. Набраните енергии в човешкия мозък трябва едновременно да се турят на работа, за да се избягнат престъпленията и болестите.

Този закон е верен и по отношение на всички други центрове в човешкия мозък. Например, има хора, у които е много силно развит центърът на религиозността, вследствие на което в тази част на мозъка се набира много енергия, с която те не знаят как да се справят и стават фанатици. Те трябва да намерят други религиозни хора, за да направят обмяна на енергиите си. Когато имаме правилна обмяна на енергиите, хората се разбират и живеят в хармония, а когато обмяната не става правилно, ражда се дисхармония и се създават всички противоречия в живота.

Животът си върви по един строго определен и разумен път, но хората със своите неразбирания влизат в стълкновение със законите на живота и се чудят защо им идват тези противоречия. Хората често искат

да оправят света, без да знаят правилата, как се оправя.

Сега на хората им е необходима една правилна, здрава мисъл за любовта. Здрава мисъл считам тази, която може да тури естествена връзка ума и сърцето на човека с неговата воля. Тогава ще става правилно обмяната между енергиите от трите свята у самия човек, и тогаз човек ще бъде здрав, свободен да се проявитъй, както му е определено от природата. Проявите на отделните хора ще бъдат подчинени на един общ принцип, но всеки човек ще се остави да се прояви според естеството му, свободно, за да не става подпушване на енергиите в него, та да се пораждат болести.

Законът на свободата Бог го е спазил. Той не искаше да реагира против желанието за свободната проява у човека, затова се роди грехът. Господ каза на човека: Ако бутнеш това дърво, ще умреш, понеже не разбираш законите, за да използваш неговите сили. Следователно Господ каза, че може да вкуси човек от това дърво, но ще дойде един живот на големи страдания. Затова им даде съвет да не го бутат. Но ги остави свободни. Те обаче се усъмниха в това твърдение и го намериха малко невероятно. И пожелаха да го опитат, та затова днес всички носим последствията на този опит.

Следователно, човек греши, защото е оставен свободен. Но човек е свободен и да се изправи. Младият човек греши, а старият трябва да се изправя. Когато старите се оправят, младите добре ще живеят - има съотношение. Младото поколение, за да реализира този си копнеж към свободата, трябва да бъде активно и да приложи принципите, които Христос е проповядвал, във всички области на живота. Да няма област в живота, където да не е приложено Христовото учение.

Основният принцип в учението на Христа е Любов и разумност във всички мисли, чувства и постъпки на човека. Това значи: работите на главата не трябва да се заместят с работите на стомаха; стомахът не може да разреши проблемите на главата. Мозъкът не може да разреши онези положения, които стомахът разрешава. А стомахът и мозъкът не могат да разрешат задачите на белите дробове. Стомахът трябва да бъде в подкрепа на мозъка. Той трябва да доставя хранителни провизии, за да може мозъкът правилно да мисли, а мозъкът трябва да му праща достатъчно енергия, та и стомахът да върши правилно своята работа. Съвременните хора са объркали работите, те мислят, че стомахът може да върши работите на главата, а главата може да върши работата на стомаха. Съвременните хора трябва да престанат да заставят стомаха да работи повече, отколкото трябва, защото това се отразява на общата икономия на организма. Сегашните учени определят по колко грама трябва да се взема от разните хранителни вещества, за да имаме здравословно състояние на организма. Но това определение е механическо и няма стойност. Важно е не колко храна се приема в стомаха, но колко храна се асимилира от организма. За да може човек да използва и асимилира максимума от храната, която приема, той през време на яденето не трябва да мисли за нищо друго, освен за храната, понеже това е най-същественото в дадения момент. Ако не разберете яденето, и живота няма да разберете. Защото този живот, който функционира в храната, функционира и в хората.

За да не се нарушава равновесието в човешката психика, трябва да знаем, как да трансформираме енергиите, т.е. да знаем законите на обмяна на енергиите. Ритмичните движения, упражнения и гимнастиките са методи за трансформиране на енер-

гии. Например, ако имате тягостно състояние, започнете да хвъщате с юпитеровия си пръст и палеца на дясната ръка по ред пръстите на лявата си ръка и наблюдавайте, ще се смени ли състоянието ви. Ако не се смени, тогава с левите пръсти направете същото върху пръстите на дясната си ръка. Или пък пипайте други части на тялото си, докато тягостното ви състояние се промени. Този орган е станал като трансформатор на енергиите в организма. И когато човек е болен и почне да прави известни упражнения, макар и несъзнателно, може да попадне на такъв орган в тялото си, че да трансформира енергиите и болезненото му състояние ще се премахне.

Ако съвременните хора искат да се освободят от болестите си и противоречията, трябва да проучат методите за трансформиране на енергиите - това е пътят за възстановяване хармонията и здравето на отделния индивид. Трябва да се научат законите и методите за правилната обмяна на енергиите, за да се възстановят хармоничните и братски отношения между хората и да изчезнат престъпленията, ограниченията и насилията в света. Да се възцари човешката и да се положи основата на една нова култура на свободата, където хората ще живеят в общение и хармония с природата и ще се отнасят братски помежду си.

Беседа от Учителя, държана на 18 март 1934 г.

УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЖИВОТ

Животът има една вътрешна страна, която съвременните хора не разбират. Хората сега проучват само външната страна на живота, но и нея не разбират, а за това какво представлява духовния и умствения живот, хората нямат понятие. Вследствие на това познание и неразбиране на законите на живота, хората не разбират какво нещо е здравето и по какъв начин човек може да бъде здрав.

Здравето е резултат на правилната и хармонична проява на човешкия ум и човешките чувства. Устойчивостта на човешкото тяло зависи от човешкия ум. Като разглежда своето тяло, човек трябва да разбира неговото устройство и да знае, как то е създадено.

За да може човек да разбере външния свят, неговият вътрешен свят, неговият мозък трябва да бъде добре устроен и организиран. Ако той не е добре устроен, човек не може да има правилно схващане за света и тогаз ще дели света на „този“ и „онзи“ свят. Светът е единен и цялокупен, а „този“ и „онзи“ светове, това са човешките схващания за света. Всеки човек схваща света и живота според устройството на своя

мозък и вследствие на това имаме толкова разнообразни и противоречиви схващания за света и живота. Но трябва да се разбере, че всички тези схващания са частични и едностранчиви. Колкото по-добре е организиран мозъкът на човека, толкова по-правилен ще бъде и неговият възглед за света и живота, толкова по-разумен и осмислен ще бъде и неговият живот. Съвършеният човек има идеално организиран мозък и затова той има най-правилния възглед за света и живота, и неговият живот е образец на разумен и природосъобразен живот. И интелигентността, моралността, добротата, любовта и пр. и устройство на човешкото тяло, зависят от вътрешното устройство на човешкия мозък, а устройството на мозъка е в зависимост от съотношението на силите, които действат в съзнанието, в душата. На основание на този принцип са изградени окултните науки - астрология, хиромантия, френология, физиогномия и пр., според които целият вътрешен живот на човека е изразен в неговия организъм, в неговото лице, глава, ръце. На това основание, по външните форми, можем да познаем, какво е състоянието на човешкия живот. Така, че за да може човек да живее добър и разумен живот и да бъде здрав, той трябва да разбира законите на силите, които работят в мозъка.

Човешкият организъм в своето развитие, е минал през всички животински форми, които са оставили известни утайки, известни енергии и материю, които са причина за всички болести и противоречия. При новите условия ние трябва да се справим с цялото това наследство от миналото, за да можем да се освободим от противоречията. Например, чувствате едно задушаване, неприятно ви е, мрачни сте. От какво зависи това? Това лошо настроение зависи от състоянието на дихателната ви система, ноздрите на твоя нос не са достатъчно широки, вследствие на

което не можете да възприемете достатъчно количество въздух и не го задържате достатъчно в гробовете. Охтичавите хора много бързо дишат; и когато се разгневят хората, дишат бързо. Човек не може да стане търпелив, ако не може да задържа въздуха поне една минута. Поне една минута човек трябва да задържа въздуха, за да могат да се използват онези енергии, които са скрити в него.

А сега хората правят 20 вдишки и издишки в една минута, а това е аномално състояние. Трябва да се намалят вдишките и издишките; но тъй както живеят съвременните хора, ако се намалят вдишките, ще дойде друго едно болезнено състояние. Защото ще се набере голямо количество енергия, която човек не знае как да използва и тя го разрушава. За да може да се използва събраната в гробовете енергия, тя трябва да се препрати в мозъка, където ще се преработи, и тогава част от нея ще се препрати в стомаха за функциите на храносмилането, друга част ще се изпрати обратно в гробовете за функциите на дишането, трета част ще се употреби за функциите на мисленето, най-после една част трябва да остане като запас в мозъка. Тогаз и очите ще бъдат светли, бистри, ясни; умът ще е също ясен и светъл; а щом очите почнат да потъмняват, това вече не е здравословно състояние. Очите трябва да бъдат ясни като небето и да отразяват една мекота и интелигентност. И любовта не може да се прояви когато погледът на човека е размътен. Той може да говори за любовта, за Бога, но тази мекота и интелигентност трябва да проличават в неговите очи. Състоянието на човешките мисли и чувства зависи от начина на дишането и от използването на скритата във въздуха жизнена енергия. От дишането зависи и органическият живот и здравето на човека. Правилното функциониране на органите в тялото зависи от правилното

дишане. Не е въпрос само да възприемаме въздуха в гробовете си, но да го задържим, за да можем да използваме скритата енергия, и да знаем, как да я препратим в мозъка. А от правилното разпределение на енергиите в мозъка се обуславя и строежът и функциите на органите в тялото. На-пример, когато краката на човека са големи, това показва, че физическият живот в него има надмощие и той трябва да се впрезне на работа. Малките пък ръце и крака показват, че човек е умствено развит, но не обича да работи. А хората с големи ръце и крака знаят и обичат да работят. Ръцете и краката трябва да се разглеждат в съотношение с цялото тяло. В нормалния организъм има правилно съотношение между ръцете, краката и цялото тяло. Тези пропорции в сегашния живот не са спазени. И туй зависи от наследствените черти. Майката със своя начин на живот по време на бременността определя до голяма степен формата на човешкия организъм и съдбата на човека.

Сега хората са изложени на голяма опасност и когато спят нощно време. Сънят при днешното състояние на човека е доста опасно състояние, защото през време на съня вътре в човешкия организъм може да станат известни утайки, и като се събуди, човек се чувства неразположен и можете да направите един опит. Ако един престъпен човек ви даде да ядете, той ще ви предаде чрез яденето своята престъпна мисъл. Това е като проказа. Ако някой има скрита проказа и е шивач, той ще предаде проказата на дрехите и с това вие сте осъдени на страдание. Онези, които трябва да гойдат да възпитават човечеството, трябва да нямат никаква проказа, те трябва да бъдат цвета на човечеството, понеже от тях зависи благо на цялото човечество. Възпитателите на човечеството трябва да бъдат хора, които да мислят и да научат всички хора да мислят.

Най-първо ще се стремите вашето чело да не бъде триъгълно, ще се стремите да разширите горната част на челото си поне с 1 и половина см. В разстояние на 30 години човек може да разшири главата си. Но за да я разшири, той трябва да мисли. Ако не мисли, няма да стане разширение; а ако мисли ще стане разширение. Но един и половина см разширение се отнася за цялата глава, да се разпредели пропорционално по всички части и ще се падне на челото няколко милиметра. По всички посоки трябва да стане едно разширение на главата а отгоре да се образува една хубава крива линия. Когато тази горна линия на темето е правилно развита, там се намира тъй нареченият „хлядолистник“ или центърът на любовта към Бога. И от прехода от челото към косата трябва да има една хубава крива линия. У съвременните хора този център е слабо развит. Когато един човек приказва какво трябва и какво не трябва, това показва, че този център у него не е развит.

Който не разбира ще каже, че условията на хората трябва да се подобрят. Прави са, но кои са условията? - Разумните хора, гениите, учителите, поетите, музикантите, майките, бащите - това са условията за прогреса на човечеството; тези условия са разумни. Ако ние сме заобиколени с разумни хора, те ще въздействат върху нас. Един умен човек може да направи от вас, каквото иска, тъй както един грънчар може да направи от пръстта, каквото иска гърне. Когато вървим по правия път и живеем както Бог живее, Бог може да направи от нас всичко; Той ще ни даде свобода и ще ни научи да се освободим от всички терзания, които имаме сега. И любовта не се предава с думи, а се предава с контакт. Човек, който има любов, има пластичност в своя глас. Като говори през въздуха се предава неговата любов и в думите му има една невидима сила, която се предава. Човек може да

говори за любовта, без да имат сила неговите думи. Очите на хората, които имат любов, са другояче устроени. И ръцете им са другояче устроени; другояче са линиите на тях. Достатъчно е един истински учен човек да ти погледне ръката и ще почне да чете по нея и ще ти даде наставления. Много работи има написани на човешката ръка, но трябва да знаете да ги четете. Например, ако в ръката на някой човек липсва сатурновата линия, или както я наричат „линия на съдбата“, такъв човек ще има живот, който от единия до другия край ще бъде изпълнен с борби и противоречия. Каквото почне, нищо няма да му върви; съдбата не му помага. На някой човек линиите на ума и сърцето са съединени в една линия - това показва едно противоречие между ума и сърцето. А когато умът и сърцето са в противоречие, то и животът ще бъде пълен с противоречия. И днес хората живеят повече със сърцето си, неосветено от светлината на ума, в резултат на което имаме духовната, морална и материална криза. И статистиката показва, че на пет милиона хора едва ли ще се намери един, който да не се съблазнява от жена. Казват за някого, че е морален, оставете го свободен, за да го видите какъв човек е. Съвременните хора сами себе си не познават.

Когато човек проучи тялото си и енергиите, които функционират в него и отношението му към природата, той ще може да предчувства много работи, които има да му се случат. Някой път те заболи някой пръст или друг орган без видима причина - това е поличба, белег за нещо, което има да стане. Заболяването е свързано с нещо, което има да стане в твоя живот и ти трябва да вземеш мерки, не само да излекуваш болестта, но и да отстраниш или предотвратиш онзи психически процес, който е свързан с тази физическа болка.

Бог се отличава с такова велико търпение, че нито едно живо същество в света - ангел, агент или божество - няма туй търпение, което Бог има. След като гледа всички тези хора, които постоянно грешат, Той знае че ще се оправят. Няма да остане човешка глава, която да не разбере Божия закон.

Най-първо молете невидимия свят да ви даде една светла мисъл да почнете да разбирате, какво се крие във вашата глава; да разберете, какво богатство се крие във вашия мозък, да разберете какво богатство се крие във вашия стомашен мозък - под лъжичката и какво богатство се крие във вашите ръце. И при туй богатство, което е вложено в човешката глава, в човешкото сърце и в човешките ръце, хората се оплакват и очакват своето спасение във второто пришествие, когато спасението на човека е в неговата глава, в неговото сърце и в неговите ръце - волята.

Днес е денят, в който всички трябва да възкръснете и да се освободите от вътрешния тормоз и противоречия, а не да чакате за в бъдеще. Всички неща, които смущават ума, сърцето и волята, да се махнат. И това ще стане. Но необходимо е човек да вярва, защото когато човек изгуби вярата, не говоря за суеверието, а за вярата в Разумното Начало, Което работи в живота, когато човек изгуби вярата си в тази Разумност, той спъва живота си и осакатява органите си. С такова отрицателно внушение хората изгубват зрението си и спъват правилната дейност на всички органи. Положителната вяра е една мощна творческа сила. И когато искате да постигнете нещо, вечер като си лягате, кажете си - искам това и това - с пълна вяра, че ще стане, както го искаш - като само един път го кажеш и забравиш. Другата вечер като си лягаш, пак си кажи. Опитайте и ще се уверите в силата на вярата. В туй отношение вяра-

та предшества знанието. В знанието човек трябва да бъде много по-силен, понеже има по-голяма тежест. Вярвайте в онова, което Бог е вложил в главата ви, в сърцето ви и във волята ви - вярвайте и работете. И като си легнете вечерно време, кажете си - като стана, ще служа на Бога с всичкото си сърце и ще си науча всичките уроци и като стана сутринта, каквото съм казал ще го направя. Ако не го направите утре, пак повторете опита докато имате резултат. По този начин човек може да развие дарбите си. Имате например дарбата на певец - развийте гласа си, защото от това зависи вашето щастие. Като се научите да пеете и да свирите, вашата съдба се оправя.

Да мислим правилно, да чувстваме правилно и да постъпваме правилно - това е великата музика в живота, която е необходима за всички.

Беседа от Учителя, държана на 25 март 1934 г.

ТРИТЕ ФАЗИ В РАЗВИТИЕТО НА ЧОВЕКА

Противоречията в живота съществуват за глупавите; всичко в живота работи за добро за умните; и всичко е постижимо за гениите и за светиите. Това са три фази в развитието на човека. Ако се намирате във фазата на противоречията, вие сте един обикновен глупав човек; ако се намирате във фазата, където мислите, че всичко работи за добро - вие сте умен човек. Когато започнете да мислите, че всичко е постижимо, вие сте вече гениален.

Сега хората искат да разрешат мъчнотиите в живота. За глупавите - мъчнотиите и противоречията никога няма да се разрешат. Туй да го знаете всички.

Сегашните хора искат да оправят обществения строй. Желанието е хубаво, но това не е само наша задача. В оправянето на обществото вземат участие по-висши разумни същества. Защото и разбъркването на обществения живот не е само наше дело, но в него са се намесили същества извън човешката еволюция, по чийто ум човек се е повел. Слънцето се занимава с оправянето на Земята, а нашата задача е съвсем дребна - да изправим нашия живот, да разрешим противоречията и мъчнотиите в нашия личен живот. Но за да разрешим противоречията, трябва да мислим, а мислят само умните. Само умният човек може

да разрешава противоречията, които съществуват в живота; защото противоречията са вътре в нас - те съществуват в нашия ум, нашето сърце и в нашата воля. Но според науката, която ние, посветените знаем, противоречията се намират специфично в човешката воля. Защото у човека е всадено в неговата воля. Сърцето и умът са само условия, при които волята може да създаде добро или зло. Мисълта и чувствата спомагат на волята да създаде някакво престъпление, но злото не произтича от ума и сърцето. Може някой да цитира, че сърцето е покварено; но поквареното сърце не подразбира, че сърцето е грешно. Когато една жена се поквари, кой е причината? - мъжът. Жената ще я развали мъжът. Мъжът в дадения случай, който извращава жената, това е волята на жената; жена, която се извращава от един мъж, мъжът е воля на жената в дадения случай. И мъж, който се извращава от една жена, жената е воля на мъжа. Тъй разбирам въпроса. И когато една жена е извратена от един мъж, разбирам, че нейната воля е такава. Как ще я изврати един мъж, ако има воля? Тя желае, иска да има нещо и затова се извращава. Ако искам да пия, ще ме отровят с вино, но ако не искам, как ще ме отровят? Значи, нашите желания са, които дават едно или друго направление на живота ни. А желанията са основа на волята. И с въздуха, който дишаме, може да ни отровят. Колко трябва да се диша? Един обикновен човек прави 20 вдишки и издишки в минута; един учен човек прави 10 вдишки в минута, а един гений прави пет вдишки в минута. Боговете в 10-12 века правят една вдишка и издишка, а Бог в цяла вечност прави една вдишка и една издишка. Ще кажете, че това са философски разсъждения, които нямат практическо значение. Човек трябва да разбира отношението на нещата, за да му е понятно и разбрано известно знание. Защото, всяко едно знание, което не

е свързано с нашето съзнание, за да видим неговото приложение е безполезно. Обикновеният човек може да счита социологията, астрономията, биологията и пр. за безполезни. Това е така по отношение на него; но всички тези науки допринасят за човешкото развитие; и те имат цена за умните и гениалните. Защото, Онзи, Който е създал света, го е създал по един математически закон - по закона на числата го е създал. А умните и гениалните проучват всички съотношения, които съществуват между тези числа и по такъв начин се добират до законите, по които функционира животът във всички органически форми, намират методите, по които човек ако живее, всичко ще бъде постижимо за него и противоречията ще се стопят като сняг.

Човек е с една глава и има толкова противоречия, ами ако имаше няколко глави, щеше да има още по-големи противоречия. Но според окултната наука, човек сега има две глави, вследствие на което се раждат големите противоречия в живота. Привидно главата е една, но вътре е раздвоена, поляризирана. Ако човек имаше една глава, добре щеше да бъде. Но сега човек има две глави, едната глава е женска, а другата е мъжка. И в самия човек мъжът и жената се налагат един на друг и постоянно има караници вътре в човешката глава. Какво трябва да прави човек при това положение? Философията на този въпрос седи в следното: не отказвай нищо на твоего сърце, но онова, което даваш, да е на място. Не отказвай никаква мисъл на твоя ум, но мисъл, която допускаш в ума си, да хване място. И всяка една постъпка, която човек направи, трябва да бъде на място. Това е необходимо за самия човек, който работи.

Под глупави хора, разбираме хората, които не са се завзели да изучат природата. Противоречията в живота съществуват като един материал, от който

за в бъдеще ще трябва да се изра-боти нещо. Туй, от което сега хората страдат, за в бъдеще ще се създаде цяла една култура и цяло едно щастие за хората. За настоящото поколение противоречията са едно нещастие, защото щастие то погразбига един организиран живот, погразбига организираност на енергиите и материята, от които е съграден нашият организъм.

В живота ние има да работим с рег тънки сили и трябва да разбираме законите на тяхната проява и техните съотношения и тяхната локализираност и отношение в организма. Сегашните хора говорят, че имат ум, сърце и воля, но къде са умът, сърцето и волята, не знаят; говорят за дух, душа, сили и способности, но нито един не е видял своя ум. Може да кажете, че умът е в мозъка. Така е, но силата, която работи в мозъка е още непонятна за нас. За умът съдим от онова, което работи. Но какво е той сам по себе си, не знаем. Когато умът направи една картина, часовник и пр. ние казваме, че е отличен. Или човек може да има един религиозно настроен ум. В какво седи религиозността на човека? Религиозността е специфично чувство. Религиозният човек е влюбен човек. Както момата е влюбена в момъка, така и религиозният човек е влюбен в някого. Ще ми разправя, че вярва в някого. Това е едно влюбено състояние. И от сутрин до вечер той мисли, как да влезе в Царството Божие, като някоя мома, която мисли за някой царски син. И религиозните хора мислят да влязат в рая, за да се освободят от дявола. Дяволът - това са лошите условия в живота. Но лошите условия са известни отношения, които ние разбираме. Момъкът и момата, когато се влюбят, отначало щастливи са - условията са добри - т.е. отношенията са правилни, разумни и разбрани. Но като се оженят, почнат да се карат и да не се разбират. Условията се влошават. Женитбата е

известна работа, която човек се е ангажирал да свърши. И всеки занаят, всяка работа, за която човек се заложи, е женитба. И от отношенията му към тази работа ще зависят и условията на живота му. Сега хората, като се оженят почват да се оплакват, че не се разбират, че условията са лоши. Глупавият човек има право да се оплаква, но добрият, умният човек ще каже: Само чрез своята жена ще постигна най-великите работи в света. Религиозните вярват, че Бог е създал света, и Го считат за най-умен и най-силен. Ако е туй, както те вярват, къде са противоречията в света? Защо намираме противоречия в делата на туй разумно същество? Едно от двете трябва да приемем - или че ние сме глупави и не разбираме отношенията, които съществуват в живота, следствие на което се раждат противоречията, или че светът не е създаден от Бога и въобще, че няма разумност в Битието. Но ако се възгледаме в явленията и проявите в живота и природата, ще забележим навсякъде присъствието на една разумност. Само за този, който не мисли, разумността не съществува. За онзи, който мисли и разбира, няма нищо скрито-покрито - той навсякъде вижда проявлението на една велика разумност. Няма скрити дела в света. Някой път, дето съществува тъмнина в света, тя е по единствената причина на любовта да закрие престъпленията на хората, за да не ги виждат. Тъмнината съществува, за да си почивате: ако може да ви се отворят очите, и видехте онова, което става по лицето на земята, вие не бихте спали. Затова Бог е затворил очите и ушите на хората, за да не виждат и да не чуват; и Бог се е заел с най-трудната работа - да приведе всичкия този безпорядък в порядък - защото в света съществуват два порядъка - човешки и Божествен. Всички нещастия произтичат от човешкия порядък. Това е законът, който индусите наричат карма и прераждане. Прераждането е закон за изправление на

човешкия порядък в света. В Божествения порядък няма прераждане. Защото в прераждането има закон - зас-пиване и пробуждане. Когато човек се преражда, като слиза от онзи свят, трябва да заспи. При сегашното състояние на Космоса, на един човек му трябва 45 години за да слезе от невидимия свят. След като човек влезе в невидимия свят, там започват да го приспиват; и взема им 45 години за да го приспят; и като го приспят, пращат го на земята да се роди. И като се роди ще почнат да го пробуждат. Този процес на про-буждането на съвременен език го наричаме растене; и като стане на 45 години, човек вече дохожда до въз-растта, на която е бил приспан в невидимия свят. И като не може да мисли вече прогресивно, почне пак да заспива и към 90 години умира пак заспал. Така 45 години да го събудят, и после още 45 години отново да го приспят. Тогаз вече на човек му взема 90 години докато се върне пак на земята; а които умират без да са заспали на земята, взема им 45 години да се върнат. Приспиването е един процес за намаляване на страданията, които човешката душа изпитва; то е един метод да се премахнат всички образи, които спъват ума на човека. Понеже ужасно нещо е човек да гледа само престъпления пред себе си.

За да прогресира, човек трябва да вложи нещо хубаво в душата си. Нови образи трябва да вложи в ума си. В злото човек не може да прогресира, злото е процес на приспиване, а при него човек няма да мине повече от 45 години, без да заспи. И когато човек заспи, напредналите същества, ръководителите на човешкото развитие, изглаждат противоречията в неговото съзнание, трансформират енергиите, за да се използват в творческия процес на живота. Умният човек, който разбира нещата, вижда, че всичко работи за добро. Анормалностите се раждат от неразбирането на следния велик закон: От всяко нещо трябва да въз-

приемем толкова, колкото ни е необходимо в даден момент. И всички престъпления сedyт в това, когато човек взема повече, отколкото му трябва. И като не разбират пътищата и законите на живота, като наблюдават престъпленията в нашата епоха, мислят, че светът днес е по-лош, отколкото в миналото. Но това е само привидно така. Човечеството днес е в много по-добро положение, отколкото в миналото; но понеже човечеството още не е готово да използва условията, които има, и няма достатъчно вяра, чрез която да възприема необходимите сили, за да може да работи. За пример, сегашните хора, които гладуват, гладуват по единствената причина, че нямат вяра.

Сега и богатите и работниците искат по пътя на насилието да защитят своите права и интереси. Това е тяхно разбиране и с него е живяло човечеството от хиляди години. Но има и други методи, много по-результатни. Ако 100 хиляди работници концентрират своя ум и проектират своята любов и мисълта за общочовешко благоденствие богатите щяха да отворят сърцата си, и ще извършат това, което те искат. И ако богатите концентрират ума си към работниците, ще ги накарат да работят както искат. Но понеже не се прилага този закон, затова са тези големи противоречия. Даже религиозните хора, които трябва да си служат с този закон, и те не го прилагат. И когато дойде да се помолят на Бога за някой човек, който се е отклонил от правия път на живота, те казват: „Господ да го научи“, като мислят, че с това въпросът се разрешава; други пък казват: той е престъпник, да се убие. Но окултната наука твърди, че престъпникът, след като замине за другия свят, е по-опасен, отколкото тук, на физическия свят. И добрият човек от физическия свят, като замине за другия свят, става десет пъти по-силен. Хората, които правят известно зло, мислят, че това което

правят, е добро и като го направят и опитат плодовете му, те ще съзнаят че е зло и тогаз търсят новите пътища за живеене и дохождат по пътя на страданията до правилните разбирания за живота. Страданията като огън ще изгорят всичката нечиста и чужда материя в организма и човек ще дойде до закона на доброто, като основа на неговия живот. Но за да живее в доброто, всичко старо трябва да изгори и да не остане нищо следа от него. Така и човекът и земята ще се очистят от всички престъпления. Но ще изгори само това, което е негодно да вземе участие в творческия процес на живота, а всичко устойчиво, жизнеспособно, ще премине в новите условия на живота.

Ако сегашният живот не е свързан с бъдещия, той сам по себе си губи смисъл. В живота няма разделност, а съществува едно звено между всички същества. Всички същества са свързани като едно цяло. Повидимому животните са отделени от хората, но фактически те са свързани с тях. Също и растенията са свързани с хората. И ако се премахнат растенията и животните от земята, ние щяхме да почувстваме, каква голяма полза принасят те. Дърветата са отлични химици. Те знаят много по-добре законите на живота и живеят много по-дълго: до 8000 години живеят някои; а човек, който минава за голям философ, едва достига до 90-120 години. Рядко има случаи да достигне до 250 години. Развивайки пред вас всички тези мисли, аз не искам да ви изнасям нещо ново, но искам само да подкрепя онова, което е вложено във вас, да подкрепя и стимулирам това, което носите от рождение, а вие какво ще правите, това е ваша работа.

Дървото трябва да расте, животното - да живее, а човек трябва да мисли; гениите трябва да творят, а светията трябва да осветява пътя на другите хора. Всеки човек си има задачи в живота, които трябва да

разреши. Вие се смущавате какво ще стане с вас. Какво има да се смущава едно дърво? - Повече от дърво, при условията, при които се намира, не може да излезе от него. Какво има да се смущава един вол? - Повече от вол той не може да стане. Всяко животно ще стане формата, от която е създадено. И човек ще стане формата, за която е създаден. Формата, която човек има, определя неговото бъдеще. Ако върви по Божествения ред на нещата, ще постигне всички възможности, определени от формата, която има, и никакви пречки не са в състояние да го спънат. Ако върви в човешкия порядък, ще има хиляди спънки; човешкият порядък започва винаги с едно вътрешно безпокойство и аномалии и хората стават инвалиди в човешкия порядък. А когато човек влезе в Божествения порядък на нещата, животът добива смисъл, човек става добър, умен, силен и свободен; и има възможност да постигне всичките си копнежи и идеали.

Сега хората искат обща свобода. Обща свобода съществува в света, не че ние ще я извоюваме. Всеки човек трябва да извоюва своята свобода. Най-първо човек трябва да стане умен, за да се ползва от условията, които са дадени в света. Хората не могат да станат нещо повече от възможностите, които са вложени на земята. Туй, което земята постигне и хората ще го постигнат. Туй, което земята не може да постигне и хората не могат да го постигнат.

Хората не познават възможностите на земята и въобще не познават земята, на която живеят. Животът на земята е обусловен от Слънцето. В Слънцето, според астрономическите изчисления, сега настава една усиlena деятелност, която се отразява върху земята, която минава в една нова фаза, в една нова епоха. И вследствие на тази усиlena слънчева деятелност, на земята ще станат ред катастрофи и войни, и много хора ще се избият. А избиват се глу-

павите. Умните хора не се бият и избиват. Умните живеят в ред и порядък и в братско разбирателство. А Царството Божие е където са гениите и светиите. И когато говорим, че ще дойде Царството Божие, то ще дойде при гениите и светиите. Най-първо Царството Божие трябва да дойде в нас - в нашите умове и сърца. Хората трябва да организират умовете и сърцата си, за да поникнат и възрастат в тях всички благородни и възвишени мисли, чувства и постъпки. Мислите, чувствата и постъпките съществуват като зародиши и като яйца, които трябва да се излюпят; и ако не се излюпят в определеното за тях време, те са запъртъци, изхвърлете ги из ума и сърцето си, защото те са непостижими за вас при настоящите условия, занимавайте се с онези мисли и желания, които са постижими, за да имате резултати и да не се обезсърчавате в пътя си.

Най-първо хората трябва да се освободят от идеите и върванията, наследени от техните деди и прадеди. Също така, за да прогресират, хората трябва да се освободят от предубежденията и с ясна и трезва мисъл да възприемат истината. А като възприемете истината, тя ще ви освободи от всички заблуждения и ще дойдете до познанието на вътрешното единство на Битието. Тогаз всяко растение, всяко животно ще ви радва, защото ще виждате зад него пулса на Божествения живот. А сега хората, като срещнат едно цвете, откъсват го или го стъпкват, растенията изсичат, животните избиват и причиняват хиляди нещастия на окръжаващите ги същества, а щом дойде едно страдание до тях, викат - защо е туй страдание. Аз не съм за страданията, но като живеят така, страданията ще дойдат.

Сега вече светът е минал първата фаза на живота, влязъл е във втората фаза на разумните хора. В тази фаза девизът е: Всичко работи за добро. Вярвай-

те и вие, че всичко работи за добро и работете по същия начин. Никога не допускайте една отрицателна мисъл да вземе връх. Може да минават през вашето съзнание, но не ги допускайте да станат господари в съзнанието ви. Съзнавай нещата и бъди ти господар. И злото и доброто, като са при теб, да те познават, че ти си господар. Това значи да имате власт - да сте господар и на злата и на доброто. Ние живеем в една епоха, когато трябва да уредим отношенията на нашия ум, на нашата душа и на нашия дух.

Като казва Христос: „Не се противи злему“, разбира, че умният не се съпротивлява, понеже той не търси своята свобода по физически начин. Защото умът е, който побеждава - духът е, който извоюва свободата. Ако във вас няма силен дух, свобода няма да имате. Ако имате един ум, който може да ви освободи, и вашият дух може да ви даде свобода; защото при днешните условия духът се проявява чрез ума; Божественото е това. Това значи да сте гениален. Тогаз ще бъдете свободни. И Христос се подложи на страдания, за да покаже своята сила. Христос казва: „Имам власт да положа душата си и имам власт да я взема.“ И днес навсякъде са разпространени идеите на Христа. Идеите на социалисти и комунисти са идеи на Христа. Само че те употребяват не силата на своя ум, за да ги приложат, но употребяват своята ръка да ги приложат. Това е нещо относително. Но истинската свобода зависи от силата на човешкия ум. Хората могат да ви лишат от физическата свобода, но от свободата на духа, от свободата на вашата мисъл никой не може да ви лиши. В туй трябва да вярвате. И ако тъй вярвате, ще бъдете граждани на Царството Божие, граждани на необятния Космос.

Беседа от Учителя, държана на 1 април 1934 г.

ДУХОВНИТЕ ПРИЧИНИ НА БОЛЕСТИТЕ

Сега ще говоря върху произхода и причините на всички болести, които съществуват в света. Заг всяка болест, каквато и да е тя, стои една духовна причина. Туї е едно твърдение, което не се нуждае от доказателство. То е като аксиома. Природата, която е създала човека, го е надарила с много чувства за предохранение. Като е създала стомаха, тя е турила в неговото лице един контролор на здравословното състояние. Когато природата е създала дихателната система, пак е турила един инспектор да контролира дишането; и когато е създала мозъчната система, е създала един инспектор да контролира всички мозъчни функции.

В днешно време и светските и религиозните хора се намират в едно нездравословно, анормално положение, и затова възгледите и на религиозните и на светските хора не са прави.

Казват, например за някого, че е неврастенник. Неврастенцията не е болест, тя само показва, че нервната система не функционира правилно; тя показва,

че силите, които функционират по нервната система, не вървят правилно.

Причината на всички болести седи в човешката мисъл. Мислите са от два рода - едни много съграждат, а други, които разрушават. Едните разширяват капилярните съдове, а другите ги свиват. Едните изстудяват, а другите повишават температурата. Някой път човек го тресе. Имаме външно повишение на температурата. Опасно е да се повиши температурата, но още по-опасно е когато спада температурата. Има една нормална топлина у човека, която е естествена и която не се образува от триене, а е свойствена на живота. Всяка топлина, която се образува от триене, е опасна, понеже това, което се трие, се изтрива. Естествената топлина е мека и приятна. Тя е топлина на зраве. И когато човек изгуби тази вътрешна топлина, той заболява. Тази топлина се поддържа от човешката мисъл. Когато човек има тази топлина, той има най-хубавите мисли, и не знае какво нещо е обезсърчението - юнашки носи всичко. Щом изгуби нормалната топлина, той почва да се тревожи и обезсърчава, ражда се в него завист, злоба, ревност, лъжа и всички отрицателни черти в човека, които пак пораждат всички болести.

Всички отрицателни мисли имат лоши последствия върху организма. Но природата ги допуска като лечебни състояния. Запример, у вас се ражда идеята да затлъстее. Лицето ви да стане пълничко, като месечина да станете. Но това е едно болезнено и опасно състояние. Най-първо лицето на човека трябва да има линия. Линията от ухото към врата трябва да се очертава. Между челюстта и врата да не е пълно, понеже там има известни жлези, които изпълняват много важни функции, и когато се натрупват мазнини там, те не могат да изпълняват функциите си и се явяват гърлобол и заболяване на сливиците.

Всяка тревога на човека ще се отрази върху неговото здраве и ще се предаде в ред поколения. Децата, които вървят по линията на родителите си, ще наследят тези болезнени състояния. Заг всяка неестествена, негативна мисъл, стои едно неестествено желание; заг всяко неестествено желание седи една неестествена постъпка.

За здравословното състояние най-главна роля играе храната. Ако човек яде безразборно каквото му попадне, не сдъква добре храната си, и когато яде умът му е зает с отрицателни мисли, с това той вече внася известна отрова в храната, която ще остави известни утайки в кръвта. След туй, когато дишат, съвременните хора дишат много плитко и не поемат достатъчно количество въздух. А научно установено е, че дължината на живота зависи от количеството на чистия въздух - животът се продължава чрез дишане. Вън от това, в хигиенично отношение трябва да се има предвид, че в Природата има един пулс, който поддържа живота. Лошите мисли стават като спирачки на този пулс, който е пулс на жизненото електричество, което движи сърцето и разнася кръвта из организма. Това жизнено електричество стои заг всички органически процеси, а човек го добива от въздуха чрез дишането, и от храната. И затова една отрицателна мисъл, внесена в тези процеси, предизвиква дисхармония в тяхната дейност, която се изразява в някаква болест, в зависимост от мисълта.

Някой път по ноктите се явяват бели петна. За тях е разпространено схващането, че това са признаци на щастие, но това е невярно. Те са белези, които показват едно болезнено състояние. Те показват, че човек не е господар на своите мисли и своите чувства. За да се премахнат, човек трябва да прави упражнения на дълбоко дишане. Три пъти на ден да прави по шест

вдишки: сутрин, на обяд и вечер да се правят по шест дълбоки вдишки. И като ги прави човек ще дойде до едно положение, когато тези петна ще се премахнат. Ако се премахнат, това показва, че умът ви е на място, мисълта ви се е хармонизирала. Ако не се премахнат, ще продължавате да дишате, докато се премахнат. Ако не вземете мерки да дишате и не поправите белите петна, най-първо ще имате една неврастения, след туй неестествено положение ще ви дойде някоя болест, която ще ви струва доста скъпо. Неврастенията може да се роди и от вашия неестествен страх и ще се изрази в някой тумор. Неестествената енергия предизвикана от една негативна мисъл ще се отправя нанякъде и ще стимулира някои от клетките, от което ще се роди тумор, и според днешните схващания, ще трябва да го оперирате. Но когато знаем, че зад всяка болест има духовни причини, то като сменим неестествената мисъл, която е породила тумора, той постепенно ще изчезне. Сега в науката правят следните опити: ако един съвършено здрав човек се постави в магнетичен сън и му се внуши, в 24 часа може да му се създаде тумор, където и да било; и обратно, пак чрез внушение, в магнетически сън, може да се премахне какъвто и да е тумор.

Преди всичко, разумните хора трябва да разбират, как трябва да се живее. Най-първо хората трябва да знаят какво да ядат и как да ядат. Неестествената, еднообразна храна, каквато и да е, винаги е вредна. Еднообразното дишане винаги е вредно; еднообразното мислене също така е вредно. Еднообразие има само в злото в света. Само когато човек започне да живее в злото, тогаз има еднообразие в живота си; а в доброто има едно вечно разнообразие. И виждаме, че Природата се отличава с едно крайно разнообразие на формите - животни, растения, минерали, извори - навсякъде има най-голямо разно-

образие. А една пустиня е еднообразна, безинтересна. Пустинята е емблема, в този смисъл, на злото; а разнообразието и красотата на Природата са емблема на доброто. И само когато човек живее в закона на доброто, който е закон на изобилието и разнообразието, той може да бъде щастлив. А сега хората очакват своето щастие оттам, откъдето никога няма да дойде. Каквато болест и да имате, най-първо се спрете и опитайте вашата вяра, какво може да направи. Запример, много пъти анемията у хората може да се яви от неестествената храна и от неправилното дишане, при което не става правилно окисляване - не се приема достатъчно въздух. Много по-важно от храната е дишането, защото от него зависи правилността на всички физиологически процеси. Храна, ако нямате достатъчно, въздух кой ви забранява да дишате? Може да вземете колкото искате въздух. Кой може да забрани на софиянци да излизат поне един път в седмицата на Витоша? Ще кажете, кой ще си губи времето? Но 10 дни изгубени през лятото за екскурзия по планините, може да ви спасят живота. И десет „спечелени“ дни за работа може да ви загубят цяла година - като се разболеете. Затова по-добре е човек да се лиши и загуби малкото, отколкото да загуби живота си. Най-първото нещо в болестите, това е мисълта. Заг всяка болест стои проектирана известна мисъл. Имате, например, известен бодаж в гърдите. Съвременните лекари веднага казват, че имате разстройство на белите дробове. Това не е вярно. То показва, че има свиване на капилярните съдове в тази област, което пък значи, че има набрано много електричество, което търси път да излезе навън. И в този напор да излезе навън, то се свързва с положителното електричество в природата и тогаз се образува бодажът. Бодажът всякога показва една добра възможност да се лекува човек. Това е едно

предупреждение от природата - да започне човек да живее нормално.

Когато човек по едни или други причини, е заболял от някаква болест, в природата има ред методи и пътища, по които той може да ликвидира с болестта. Но във всички случаи човек трябва да се свърже със силите на природата и да хармонизира енергиите в себе си. За това има много методи. И цветята, например, са отлично лечебно средство за много болести. Например, карамфилът, лекува известен род нервни болести, розата - друг род болести, минзухарът, кокичето и всички други цветя все лекуват известни болести. Цветята също така поддържат и известни добродетели в човека. Затова препоръчвам на всички ви - направете си една градина с разни цветя - и ако имате някое болно дете, дайте му тази градина да я гледа и обработва и да изучава цветята, и ще видите, как ще се подобри и оздравее.

Сега хората като станат религиозни, казват, че градини и цветя не им трябва, а само за Бога да мислят. Че Бог е в цветята, в растенията, в дърветата, във водата, във въздуха, в светлината.

Той не е в тяхната форма, но в техния живот. Защото самите вода, въздух, светлина, са едно, а животът в тях е друго нещо. Всеки един човек, животът, който той носи, трябва да ни интересува, защото Бог живее в него. И когато срещнете един нормален, здрав човек, в когото животът блика като извор, усещате една приятност в сърцето си; той е късметлия и като дойде у дома ви, носи благословение. Това са факти, проверете ги, за да се убедите в тяхната достоверност. Ако дойде един човек, който макар и да е любезен, но вие усещате нещо, което ви свива, знайте, че този човек не е здрав. Наричат го лош. Той не мисли добре, не чувства добре и не постъпва добре. Може да не ги знаете тези неща, но със самото си присъствие

той ще ви създаде известно безпокойство. Той е болен човек. Може наглед да е здрав, но фактически е болен. И всеки човек, който храни в себе си отрицателни мисли и чувства, е болен човек.

Според окултната наука, за всички физически явления стоят духовни причини, на които те се явяват като следствие. И болезнените състояния са също така следствия на някакви духовни причини. Затова, когато се прави една диагноза, трябва да се открият духовните причини на болестите.

Ако искате да възстановите здравето си, сегнете и мислете върху Любовта. Мислете върху любовта на растенията; мислете върху любовта на минералите, мислете върху любовта, която съществува у разните същества; и най-после, мислете върху Любовта, която съществува тук, на земята. Ще кажете: Какво можем да мислим върху любовта на растенията? Какво може да ви донесе една любов към растенията? Ако сте нервни и обичате едно растение, то отлично може да ви помогне. Когато сте нервни, ще намерите горе в планината някой стар дъб от 200-300 години и ще му кажете: „Приятелю, моля ти се, нервен съм, ще ме изцериш.“ И като го погледнеш, ще го обикнеш и ще се облегнеш на него. И докато седиш облегнат на него, помисли през какви бури на живота е преминал той и пак е устоял и е весел и свеж. Три, четири пъти си турете гърба на него и вашата нервност ще се стопи като сняг. Като отидете при този дъб, най-първо ще го обикнете и ще го питате как се е домогнал до тайната на дългия живот, кои са законите, които той изпълнява и ще искате да ви ги покаже.

На вас ви е чудно, че ви казвам да се разговаряте с растенията. Ще ви приведа един пример, който се е случил с един наш познат. Той минавал през Борисовата градина и като чувал, че растенията са живи и

говорят и разбират какво им се говори, той се спрял пред едно дърво и го запитал: „Каква услуга мога да ти направя?“ В това време в съзнанието му изпъква мисълта: „Нищо не искам, но в корена ми има нещо, което ме стяга. Той погледнал долу в корена и за негово учудване видял един тел, който се бил врязал в корена на дървото. Той взел една пила, отрязал тела и освободил растението. И вие сега ще попитате дъба горе в планината и той ще ви разправи своята история.

Сега аз говоря на онези от вас, които имат една будна мисъл и могат да опитат това, което говоря. Ако имате температура 40 градуса, какво трябва да правите? Едно от двете - или трябва да вземете очистително, или друго - сварете си няколко цели картофа и ги изяжте, докато са топли, и ще видите, че след половин час вашата температура ще спадне. Всичката погрешка на хората е, че те мислят, че лекарствата могат да им помогнат много. Лекарствата спомагат само временно. А туй, което лекува, това е въздухът - жизнената сила, праната, която е във въздуха, тя лекува, светлината лекува и храната лекува, затова човек трябва да си избира въздуха, светлината, водата и храната. Мислите ли, че една храна, която е пълна с мазнини, може да ви помогне? Някой път човек се нуждае от мазнини, а някой път не се нуждае. Най-първо, не се лишавайте от вашата собствена мазнина, която имате. Някой път кожата е суха, понеже нямате мазнини; в такива случаи гледайте да възстановите мазнините на вашата кожа, но не механически, външно, но по органически път. Понеже сухата кожа е лош проводник на живота, и със суха кожа не може да имате дълъг живот. И ако сте един богат човек и кожата ви загрубее, ще знаете, че скоро ще умрете. За да продължите живота си, трябва да възстановите мекотата на вашата кожа. Тази мекота можете да я възстановите чрез дишането.

Тази мекомота можете да я възстановите и чрез закона на любовта. Ако искате да запазите мекомотата си и да продължите живота си, примирете се с тези, които мразите. Има една статистика, която показва, че всеки син, който мрази баща си, не може да живее дълго време. И ако син дойде в стълкновение с баща си, мисълта на бащата е по-силна, синът ще умре по-рано. Ако син или дъщеря мразят майка си, не ги чака добро в живота. Защото, ако майката намрази децата си, те няма да живеят дълго. Ако братята и сестрите на един човек го намразят, той не може да живее щастливо и дълго. Затова всеки един човек трябва да обича баща си и майка си, братята и сестрите си, преди всичко от здравословно гледище. Защото, в противен случай техните мисли действат разрушително и подкосяват пътищата на живота му. И когато се проповядва да възлюбим ближния си, то е за да бъдем здрави. Ако хората се обичаха, болести нямаше да има. Но когато хората един друг се лишават от любовта, тогаз идва ред на болестите, с които не можем да се справим.

Та казвам сега: и в религиозния живот се иска най-първо една хигиена на мисълта. Религиозният човек не трябва да допуска отрицателни мисли в ума си и при най-големите несгоди и противоречия в живота си, той трябва да знае, че Бог не е създал света да ни мори и измъчва; Той го е създал за да се учим и иска да ни подбуди към трезва мисъл. А страданията и противоречията в живота показват само това, че не сме мислили, и сме се оплели в своите погрешки. Какво има да обвиняваме Бога в това!

За да бъде здрав човек трябва да яде само когато е гладен. Ако е гладен, и в 12 часа през нощта може да яде. Когато човек не чувства глад, и обед да е, да не яде.

Никога не се обленявайте. Като станете сутрин, направете си едно упражнение. Научете се да четете

„Отче наш“ с вдишки. Най-първо ще поемете дълбоко въздух, ще изпълните гробовете си, ще задържите за малко въздуха, и с изпусчането на въздуха ще произнесете вразата: „Отче наш, Който си на небесата“ и ще поемете пак дълбоко въздух, ще го задържите малко и с издишването ще произнесете фразата: „Да се свети Името Ти“ и пак ще поемете въздух и ще го изпуснете като произнесете следващата фраза, и така, докато свършите цялата молитва. Докато задържате въздуха в гробовете си, ще благодарите на Бога за благата, които ви носи въздухът и ще размишлявате върху тези блага, а като издишате ще четете молитвата. Така като четете „Отче наш“, ще ви тръгне в живота и болести няма да имате. Вие няма да четете „Отче наш“ по този начин, но ще се явят реди болести, с които няма да можете да се справите. За в бъдеще, в новата епоха, лекарите ще дават диагноза за здраве. Ще дойде лекарят и ще предпише една диагноза за добри мисли, да я вземеш; ще ти даде една рецепта за добри желания и една рецепта за добри постъпки.

Всяко нещо взето с любов, действа благотворно. Ако повярваш в думите на един приятел, който ти казва, че ще оздравееш, действително ще оздравееш. Ако ти говори с увереност в себе си, че ще оздравееш, а не само за успокоение, ще оздравееш. Но в природата има и един принцип, който винаги образува противоположни реакции, по-добре е да не знаете за него. Всякога принципът на Любовта ще предизвика принципа на омразата; където има вяра, ще се роди реакцията на безверието, където има надежда, ще се роди реакцията на отчаянието, където има живот, ще се роди реакцията на смъртта. Защо е така, ще го проучвате, когато станете по-учени. Ако навлезете в тази област преди да сте станали готови, ще си създадете много неприятности.

Истината, с която ние тук се занимаваме - това е реалният живот тук на земята, който изисква да бъдем здрави. Не искате да страдате от неврастения, от главоболие и други болести. На какво се дължи главоболието? Главоболието на човека зависи от неговия стомашен мозък. Когато стомахът ви не функционира правилно, ще имате главоболие. Когато мозъкът ви не функционира правилно, ще имате коремоболие. За да се премахне главоболието, най-първо трябва да се възстановят нормалните функции на стомаха. А за да се разстрои стомахът, зависи от задната част на мозъка, която е свързана с чувствата на човека. Много болести започват от повишение на температурата на задната част на мозъка. Най-мъчно се повишава температурата на предната част на мозъка, където функционира мисълта на човека, и оттам почти никакви болести не се пораждат. А задната част на мозъка заболява от аномални чувства, заболява от неправилни проявления на любовта. Такъв човек мисли, туй, което залюби, да го вземе и да го скрие някъде. Но Природата не дава да се обсебва това, което е създала. Тя дава да го употребявате, но не дава да се обсебва. И ако в любовта си влагате желанието да завладеете това, което обичате, ще си създадете болезнени състояния. Човек има право да обича, но няма право да обсебва. Има право да яде, но няма право да бъде лаком. Има право да чувства, но няма право да повишава чувствата си. Има право да плаче, но не да вика, за да го чуват. Плачът е хубав, за да предизвика сълзите, които внасят мекота в човека.

Но да се върнем на въпроса за здравето. Когато ви боли глава, това показва, че не знаете, как да ядете. Когато ви болят белите дробове, това показва, че не знаете, как да дишате. А смущава ли ви се умът, това значи, че не знаете, как да мислите.

Когато човек не знае да яде, ще се възпитава в това отношение, като си наложи известна диета. За една седмица нека направи следния опит: да си сvari оризена супа и сутрин, на обяд и вечер да си взема по три лъжички. Това да му е яденето за една седмица. Втората седмица да вземе един килограм грах и да си направи една чорба, от която да взема по 10 лъжички сутрин, на обяд и вечер. Третата седмица ще намери най-хубавото брашно и сам да си замеси хляб в нощви, и ще си направи пещ, в която сам да изпече хляба, и цяла седмица да се храни с този хляб. Този опит е полезен, за да се възстановят нормалните функции на стомаха.

Когато имате тревоги, отправете ума си към Бога и правете дълбоки вдишки. Приемайте въздух през лявата ноздра *, а през дясната ноздра изпушайте въздух, то е слънчевото течение, това което възприемате след като го обработите, ще го върнете. През лявата ноздра ще вдишвате, а през дясната ще издишвате. По три пъти на ден правете тези упражнения, за да бъдете здрави и всичко в живота да ви върви.

Първото нещо, което Бог иска от нас, е да бъдем здрави и да имаме чиста мисъл, да имаме чисти чувства. Но чувствата зависят от дишането, а пък постъпките зависят от нашия стомах. Човек, на когото стомахът е развален, не може да постъпва добре. Човек, на когото гробовете са развалени, не може да има чисти чувства. Човек, който не може да мисли, не може да говори Истината. И ако човек с ума си не може да каже Истината, с гробовете си не може да прояви любовта и със стомаха не може да прояви

* Понеже теченията, минаващи през нея са във връзка с Луната, а последната символизира среброто, което чисти.
/бел.ред./

своите добри постъпки, той не може да бъде здрав. За да се изцери болният, той трябва да се научи да постъпва правилно, да диша правилно и да мисли правилно. Човек трябва да се издигне над скърбите и да знае, че той е господар на всичките си състояния. И когато тия състояния се убедят, че ти си господар, те ще почнат да те слушат. А сега те ви са господари, а вие слуга.

Не реагирайте на един човек, когато той има известни желания, но се сприятелете с него и му посочете тогава, че има и други хора, които имат същите желания, че така той ще влезе в състезание с тях, а резултатът на състезанията е само отрицателен. Всички болести зависят от човешкия ум, поддържат се от човешкото сърце и се материализират от човешката воля. Затова, употребявайте мисълта си да се лекувате. Лекарите търсете най-после и в крайни случаи. Но всички трябва да знаете да си давате първа помощ.

Човек трябва да стане господар на болестите, и когато има болести, трябва да знае как да се справи с тях. Но за да се справите с тях, трябва да знаете техния произход. Вземете, например, чумата. Тя се причинява от малки микроби, които се размножават много бързо, и нечистотите, които оставят, уморяват човека. За да се справи човек, трябва да изпие 10-20 чаши гореща вода, за да се разстрои серумът от който те се хранят. Тогава ще се спре тяхното размножаване. Спре ли се тяхното размножаване, човек е спасен от чумата. За да бъде запазен от всички болести, човек трябва да подобри качеството на своята кръв, защото в чистата кръв не могат да живеят микроби. А кръвта се пречиства, когато човек диша дълбоко и чист въздух, когато се храни с чиста храна и когато не допуска в ума си отрицателни мисли. Но мисълта е преди всичко. Затова мислете, и като

премахнете горчивите мисли, горчивите чувства и горчивите постъпки, здравето ще дойде. А когато човек е здрав, той ще бъде свеж и готов за работа. Здравият човек където ходи, от него изтича живот и сила.

Мисли добре, чувствай добре и постъпвай добре. Храни се добре, дишай добре и не обременявай мозъка си с ненужни работи, с което можеш да нарушиш вътрешните процеси. В това седи тайната на здравето, и това на което трябва да се научите.

Беседа от Учителя, държана на 26 август 1934 г.

НОВИТЕ РАЗБИРАНИЯ НА ЧОВЕКА

Природата е жива и разумна. Има много неща в нея, на които трябва да се направи превод на обикновен човешки език, за да станат достъпни за човешкото съзнание, защото хората не са запознати още с езика на Природата. Ако биха били запознати с нейния език, нямаше да имат толкова нещастия и противоречия в живота си. А понеже има много криви преводи, които невярно представят законите на Природата, затова много пъти хората влизат в стълкновение с нейните закони и затова страдат. Съвременните учени правят опити да превеждат от езика на Природата, но тези преводи още не са дали задоволителни резултати, защото те смятат Природата като мъртва и неразумна. За да може да се дадат верни преводи от езика на природата, трябва да се знае, че тя е жива и разумна, и че тя не е само това, което схващаме с нашите пет сетива. Това, което схващаме с нашите сетива, е само външен израз на онази вътрешна разумност, която действа в Битието и създава всички форми. Затова всяка форма е един символ - външен израз на една разумна вътрешна дейтелност. И по външната форма, онези които разбират, разкриват вътрешната страна на природата и човека.

Така че, и в Природата и в човека имаме външна и вътрешна страна, като външната е израз на вътрешната. И когато се проучва човек и законите на неговия живот, трябва да се проучва и неговата целокупност, за да имаме вярна представа за него. Но проучването на човека е едни обширен въпрос. Човек е най-интересното същество на земята. И ако човек би проучил човека, не себе си, както казват някои - той би се добрал до законите, до вечния, безсмъртния живот. Думата „човек“ включва целокупността на Битието. Един човек и Цялото съставят едно. Съзнанието, животът, който функционира, е един. Сега, като казвам, че съзнанието е едно, някои влизат в противоречие. Но да изясня мисълта си с един пример. Ако имате едно голямо езеро, което няма изход, вие можете да направите хиляди вадички, които да текат в разни направления, да имат различни форми и големини. Езерото е едно, но изтичанията са хиляди. Всички тези рекички по форма и направление може да се различават, но във всички водата е една. Тъй и във всички хора има нещо общо, колкото и да се различават външно.

Във вътрешния човек процесите са завършени и той няма нужда да учи. Той знае. А у външния човек процесите са незавършени и той трябва да учи. Когато външният човек се учи от вътрешния, животът е красив, разбран и има смисъл, а когато външният човек остане сам, той не разбира езика на природата, не разбира и законите на живота, и тогава животът е тежък и безсмислен. Само когато има връзка между външния и вътрешния живот, човек може да бъде щастлив. А сегашните хора, които схващат живота механически, мислят че за да бъде човек щастлив, трябва да бъде богат. Това е вярно до известна степен. Богатство, което е органическо, което е резултат на хармоничното отношение между вътрешния и външния живот, носи щастие на човека, защото той знае

да го използва за свое благо и за благо на ближните си. Той знае да бъде и богат и сиромаш едновременно, затова може да бъде щастлив. А на земята човек трябва да може да бъде едновременно и богат и сиромаш, и добър и лош, за да бъде щастлив. Ще кажете, че това не е в съгласие със сегашния морал. Сегашният морал не разрешава всички противоречия в живота. От хиляди години се казва на хората да не крадат, да не лъжат, но те все си крадат, все си лъжат. От хиляди години се казва, че хората трябва да се обичат, но те не се обичат. Къде е причината за всичко това? - Причината е в това, че няма връзка между външния и вътрешния човек. Външният човек, оставен сам, понеже процесите в него са незавършени, още не е оформен, сега се създава и не може да асимилира тази духовна храна. Външният човек сега е в процеса на създаването, и страданията, които има показват, че се работи над него, че се пече като гърне, за да стане годен за работа. Вътрешният човек е направен по образ и подобие Божие, а външният човек сега се създава. Три неща има, които трябва да легнат в основата на живота на всеки човек. Вътрешният или Божественият живот, туй, в което противоречия няма. Вътрешното или Божественото знание, знание, в което няма никакви противоречия и върху което почива цялата природа, целият миров порядък. И трето, вътрешната свобода, т.е. това, което хората наричат Истина или Божествена мисъл. Тези неща трябва да залегнат в душата на всеки човек.

Вътрешният живот изключва всяка болест, всяко вътрешно страдание. Страданията може да дойдат отвънка. Вътрешното знание изключва всяко невежество и всяка заблуда. Няма по-голямо невежество за човека от това да си представя природата такава, каквато не е. После, съвременните учени внушават една идея в ума на хората, че природата трябва да се победи. Започнала се е една борба между природата и

човека и човек иска да излезе победител в тази борба. Това е също така едно заблуждение. Човек не може да победи природата и няма защо да се бори с нея. Човек е дете на природата, и ако разбира езика ѝ, всичките ѝ богатства и сили ще му бъдат на разположение. Човек трябва да бъде готов да стане съработник на природата, да стане неин служител и ще има на разположение всичките ѝ блага. А борбата му с природата ще бъде само в негова вреда.

Друго едно заблуждение, което се поддържа от древни времена, е положението, че човек трябва да победи себе си. Човек няма какво да побеждава нито природата, нито себе си. Но човек трябва да влезе в хармония с природата и със себе си и да обикне природата в себе си. Ще кажете, не обичаме ли себе си? Не, съвременните хора не обичат себе си. Да се удоволства човек и да се храни по един неестествен начин, да кара стомаха си от сутрин до вечер да работи, това не е обич. Стомахът, сърцето, гробовете и мозъкът се нуждаят от почивка. Някой път казвате, че не можете да мислите. Вие не разбирате закона. Тези условия, при които човек не може да мисли, показват, че мозъкът си почива. Но съвременните хора, които нямат ясна представа за голямата разумност и целесъобразност в Битието, не разбират законите на всички тези процеси. Те не разбират и не подозират онази зависимост на тези функции от разумните същества в Космоса, които са завършили своето развитие преди нас и които са Строители на Вселената. И на еврейски думата „Господ“ е дадена в множествено число и означава една колективност. Така че, не един е построил Вселената, но мнозина са я строили. И след като са мислили милиарди години, те построиха сегашната Вселена и създадоха сегашните хора. С това твърдение не отричаме принципа на единството в Битието. Бог е едно Същество, недостъпно за човешкия ум и за

човешкото сърце. Бог е едно Същество, достъпно донякъде за човешкия дух и за човешката душа. Туй, което ние схващаме с ума си е само отражение на онези, които са построили Вселената. Нашата грешка е в това, че ние искаме да схванем Бога външно, обективно, като една форма. Това е невъзможно. Но има един начин, по който човек може да схване отношенията, които има към туй Същество. Питам: Кое е по-хубаво, да имате отношения с един милиардер, а пък той да няма отношение към вас, или пък нищо да не знаете за него и той да ви помага? По-добре е с помощта, която ви се дава. И хората в света се намират в същото положение. Туй същество, което не познаваме и не можем да разберем, е така нагласило, че е предвидяло всичко от което се нуждаем. И ако ние сме нещастни и недоволни, това зависи от нашето невежество. Благодарение на това невежество хората не се разбират и си създават нещастия.

Мъжете се съблазняват от жените; жените се съблазняват от мъжете. Но мъжът и жената не са завършени; вътрешно са завършени, но външно не са завършени и може да се изкушават. Днес има едно неразбиране между мъжа и жената. Жената е противоположния полюс на мъжа. Мъжът обективно може да види себе си само в жената. И жената може да види себе си обективно само в мъжа. Мъжът е едно огледало за жената, за да се види какво представлява. Какво има да се изкушавате? А жената е едно огледало за мъжа, да се види обективно, какво представлява. Жената е обективен израз на мъжа, а мъжът обективен израз на жената. Когато така се разбере човекът, тогава мъжете и жените няма какво да се съблазняват и да са недоволни един от други, но ще се подпомагат в пътя на прогреса.

Когато се възстанови хармонията между мъжа и жената и между външния и вътрешния човек, хо-

рата ще дойдат до все по-дълбоко и по-дълбоко познание и ще разберат, че Бог прониква цялото Битие. Той е в светлината, във въздуха, в храната, във водата. И като дойде човек до това познание, той ще се отнася с дълбока почит и уважение към всички същества, и към храната, водата и всички блага, които ни дава Бог. Така ако мислим, ще настане един нов свят в нас. Може да направите един опит, за да опитате Бога. А опитът е необходим, за да се научи човек да различава Истината от заблужденията. Заблужденията се различават от Истината по следните качества: когато човек върви в пътя на заблуждението, умът му се помрачава и недоволството му се увеличава; а когато върви по пътя на Истината, умът му просветва, душата му се разширява и тялото му расте и става по-красиво. Като върви човек в този път на истината, той разбира смисъла на богатството и сиромашията; разбира смисъла на живота и смъртта. Единственото нещо, което смъртта не може да пипне, това е човешката душа. Когато умре човек, смъртта освобождава душата от нейния ненужен багаж. Тя е един келнер на душата и ѝ носи багажа. Всички, които са заминали за другия свят, са се подмладили и са радостни. Данните, че това е така, може да ги намерите навсякъде у тези, които се занимават с този въпрос. Има ред учени на Запад, които правят опити в това направление и имат отлични резултати. Ще кажете, че те са заблудени. Не, не са заблудени, но те посочват на западните хора един нов начин за разсъждение и виждане за света и живота. Западните хора вървят по точно противоположен път на източните, и затова те най-първо трябва да разберат обективния живот и да извадят поука и по пътя на опита да дойдат до вътрешния живот. А новата раса, която иде, ще върви по съвсем друг път. Новото поколение, което иде сега, върви по съвсем нов път.

Християнството дойде в света, за да даде метод да се примирят външният и вътрешният човек. И ако намерим път, по който да примирим тези двама човеци, тогава нашият живот ще се оправи. Единственият път, по който можем да уредим живота си - индивидуално, семейно, обществено, държавно, то е да проучим природата и нейните закони и да постъпваме тъй, както тя постъпва. И задачите на живота трябва да се разрешат във всичките му области. Разрешението в света на мисълта, трябва да се приложи във физическия свят, защото ние живеем в него, а в него хората искат да ядат, искат да имат семейство, да имат деца. Това са все въпроси, които трябва да се разрешат. Сега една майка ражда десет деца и всички умират. Каква полза от това? По-добре да роди едно дете и да го отгледа и възпита добре, отколкото десет души, които ще умрат. Знанието трябва да бъде в услуга на живота. Защо ни е едно знание, което не може да ни донесе известна полза? Без знание не може, но то трябва да се употреби за работа. Знанието само тогава е ценно, когато служи като една светлина в живота ни и ни дава възможност да се ползваме от всички блага на живота, които любовта е вложила в него. А любовта е основата на живота.

Христос е учил едно учение да не се престъпват законите на Бога, поставени вътре в природата. Христос учеше хората първо, да имат любов към Бога, че като любят Бога, да може да вложи Бог дарбите в душата им; второ, да обичат ближните си, и като се обичат, те взаимно ще си предават положителните качества, и трето, човек да обича и себе си, за да може всичко да израстне и да се родят възвишени мисли, чувства и действия.

И ако дойде днес Христос, най-първо ще каже: Долу оръжията! Живейте братски и се обичайте

помежду си. Но кой ще Го послуша? За да се избягнат войните, хората трябва да имат любов помежду си. Как ще влезе любовта в света? Жената трябва да дойде на фронта на живота, за да спаси света. Мъжът проповядва, но жената трябва да реализира това, което мъжът проповядва, за да се спаси светът. И така, всяка жена трябва да си постави следната задача: Няма да се женя за един мъж, който не обича Бога с всичкото си сърце, ум, душа и дух; няма да се женя за един мъж, който не обича ближния си като себе си; няма да се женя и за един мъж, който не обича себе си. И мъжът трябва да приложи същото правило и да си каже: Аз няма да се женя за една жена, която не обича Бога с всичкия си ум, сърце, душа и дух; която не обича ближния си като себе си и която не обича себе си.

Когато човек иска да изучава Божествения свят, трябва да бъде свободен от всички болести и да се премахне всичката проказа, която човек има и тогаз ще дойде любовта. Аз ви говоря за една любов, при която хората не умират, а оживяват. Това, от което хората умират е безлюбие. А когато говорим за любовта, всякога трябва да разбираме онова начало, което носи живот. Единственият начин, по който хората могат да се разберат, то е законът на любовта. Щом влезете в областта на любовта, вие ще станете щастливи, здрави, животът ви ще се осмисли, и ще бъдете готови да служувате. Ще кажете: Нима това може да бъде? Има вече хора на земята, които живеят по този начин. Но за да дойде човек до това състояние, той трябва да намери метод да примири и хармонизира външния и вътрешния човек.

Беседа от Учителя, държана на 29 юли 1934 г.

НОВИТЕ ПРИНЦИПИ И МЕТОДИ ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ЧОВЕКА

Капиталът на човека, това е доброто, което е вложено в него; това са възможностите в живота, то е късметът на човека. И всички хора очакват сега късмета им да дойде на крака. Или пък казват: Както Господ даде! А когато Господ го даде, както Той знае, те не го приемат, а казват: Защо, Господи ми даде това? Всякога, когато съвременните хора казват: „Както Господ даде“, те имат една идея, как трябва да бъде, и си казват: Дано да стане, както аз мисля. И като стане така, казват: „Господ е наредил“, а като не стане, както те мислят, започват да роптаят.

Всички противоречия в живота ни се дължат на един факт, който не можем да променим. Това е фактът, че не можем да изправим оста на земята. Всички пакости на земята произтичат от този наклон на оста ѝ на 23 градуса. Но кой е майсторът, който може да я намести? - Било е време, когато оста на земята е била перпендикулярна. Учените казват, че цялата тежест тогава е била на Южния полюс. Но

следствие на известни промени, които са станали на земята, увеличава се тежестта на Северния полюс и поради това равновесието се нарушило и оста се наклонява. И на всички хора сега оста им е наклонена. Няма нито един от вас, на когото оста да не е наклонена на 23 градуса. И целият стремеж на хората сега е това да наместят оста си, да бъде перпендикулярна. А една ос може да бъде перпендикулярна само между две основни точки, между две плоскости. Едната плоскост я наричам плоскост на любовта, която действа в света, а другата плоскост е плоскостта на знанието и мъдростта. Когато се измени перпендикулярът между тези две плоскости, идват всички нещастия в света. Когато човек не разбира закона на любовта, който действа в живота, не разбира и закона на мъдростта, който действа в човешкия мозък, то ще срещне едно противоречие. Туй противоречие може да изхожда от самия човек, а може да произхожда и от други причини. В дадения случай може да страдате - дали заслужено или незаслужено - без разлика. Ако мислим, че страданията ни са незаслужени, то и радостите ни са незаслужени. Но хората считат радостите в реда на нещата, а страданията считат като нещо незаслужено. Но всяко нещо, което човек опитва, колкото и малко да е то, той го заслужава. Щом имаш съзнание за нещо - заслужил си го. Но малките работи в света създават най-големите пакости. Всички недоволства в света произтичат от малък прах. Има един гребен прах, който прониква през всички пукнатини. Може да е херметически затворено, но този прах прониква и се натрупва. Сега всичкото нещастие на човека е, че е влязъл този прах в него. Човек има седем отвора на главата си, през които влиза този прах в мозъка. През очите, през ушите, през устата и през носа влиза този прах и като влезе, той е който образува една каша в човешкия

мозък. Вие сега се намирате в едно противоречие и казвате - защо Бог е направил така? Бог го е направил много добро, но вие го поправихте.

Човешкият мозък не е навсякъде еднакво организиран. Част от него е полуорганизиран. Човешкият мозък е още в процес на развитие и всички нещастия в живота на хората произтичат от неговата неорганизираност. Запример, на някой човек всичките му нещастия произтичат от задната част на мозъка. Неговата глава е така направена, че има повече мозък отзад, отколкото отпред. А когато е силно развит този задният, малкият мозък, човек обича много да яде и да пие, обича да се удоволства и да живее нашироко и през целия си живот само дългове лаща. Всички беди на хората произтичат от малкия им мозък, който не е добре организиран и в който се намират центрове на егоистичните чувства и инстинктивните наклонности. Там се намират и половите чувства и когато този мозък не е организиран, то човек живее повече с чувствата и инстинктите си и е лишен от светлината на мисълта, която работи в предната част на мозъка. Тогаз животът му от единия до другия край е пълен с противоречия, макар и да има добри стремежи. Затова е необходимо да се организира задната част на мозъка, да се организират чувствата и да се поставят под контрола на разумната воля.

Хората правят грешки по единствената причина, че нямат светлина. Не че не са добри, но нямат светлина в мозъка си. Понеже едното полушарие на мозъка е съвсем неорганизирано, човек работи сега само с лявото си полушарие, а дясното седи в застой. Вънka от това, някои от мозъчните способности, с които човек работи, не са добре развити. Например, някой човек не е справедлив и съвестен; съвестта е чувство, а не способност, и когато човек няма съвест,

това показва, че това чувство не е развито и той обича да послъзва, да краде, не е справедлив. А някои хора са съвестни - родени са така. Това показва, че това чувство е развито у тях. После, има хора набожни. Набожността е също чувство. Който го има развито, е набожен, който го няма развито, не е набожен. Има чувство на вярата; който го има развито, той вярва, който го няма, не вярва. Като дойдем до човешките способности, и те са свързани с известни центрове в предната част на мозъка. И като погледна един човек, аз виждам кои способности са развити и какво може да излезе от него. Гледам у някого центърът на времето не е развит, центърът на причинността и той не е развит и не може да разсъждава; наблюдателните способности са слабо развити, а той станал търговец и заборчнял.

Той може да е имал добри намерения, но не е имал нужните способности. Защото за всяка една работа се изискват съответните способности. И всякога когато ще имате работа и отношение с един човек, трябва да знаете, кои способности са развити в него и развити ли са моралните чувства в него. Не е въпрос човек да се препоръча за морален, набожен и пр., но в действителност да има тези качества. В тези случаи аз вярвам повече на пергела си, отколкото на думите на човека. Набожността е едно от най-благородните чувства. И когато човек има развито това чувство, той има най-голямо благородство и състрадание във всяко отношение. Когато това чувство е слабо развито, такъв човек може да те пече на ръжен. От европейските народи това чувство е силно развито у славяните, у американците е средно развито; силно развито е също у евреите.

Когато разглеждам народите, виждам, че всеки един народ и всеки един човек си има свои добри и лоши страни, и знам какви са последствията в единия и

другия случай. Запример, когато човек има слаба съвест, слабо религиозно чувство, вяра и пр., той се обезсърчава, обезверява и животът му се вижда безсмислен. Когато се проповядва на хората религия, ние искаме да развием техните религиозни и морални чувства. Един човек, който иска да стане набожен, той трябва да намери набожни хора, да влезе във връзка с тях, за да може да храни това си чувство. От набожния човек излиза една особено хубава светлина от центъра на набожността. На това място, индусите казват, че се намира тъй нареченият хилядолестник, с който е свързано едно от най-възвишените чувства - любов към Бога. И върху него е поставен целият закон за любовта към Бога. А когато това чувство е развито, човек е религиозен. Съвременните хора са крайно нерелигиозни. Съвременните хора нямат религия и не разбират какво нещо е религия. Религия може да има само един човек, който има любов към Бога. А Бог е едно Същество, Коемо е образец на всички хора. Всички добродетели и способности, всичко възвишено и благородно произтича от Него. Той е, Който контролира нещата. На всеки Той казва това, което трябва да прави. Не Той, но има ред същества, които са завършили своето развитие и ръководят човешкото развитие. Чрез тях Той казва на всеки човек какво да прави. Но за да може човек да слуша и изпълнява това, което му казват, той трябва да организира своя мозък. Добрият живот е път за организиране на мозъка. И ако един човек живее добре, това ще е в негова полза.

Сега целият стремеж на човечеството е да се организира най-първо човешкият мозък, а за това трябва една наука. Има начини, по които човек може да се превъзпита, не из един път. За да се превъзпита човек трябва да има ред образци. Например, човек не може да добие религиозно чувство, докато не влезе във

връзка с хора, у които това чувство е развито. Като влезе при тези хора, той усеща нещо, което му дават. А може да даде този, който има. Всеки човек носи своите заложи, които Бог му е дал, но същевременно носи и резултатите на усилията, които той е проявил в миналото. Ако вземете двама души - единият има тънки вежди, а другият - дебели и надвесени вежди, то ще видите, че човекът с дебели вежди е практичен, обективен - разбира физическия живот и може да бъде справедлив, но няма да има онези фини чувства в него. Той иска да се изпълнява каквото каже. А онзи с тънките вежди е отстъпчив. Той с голямата си отстъпчивост си създава големи пакости. За хатъра на този или онзи той прави погрешки. От какво произтича хатърът? Той произтича от едно чувство на тщеславие, когато чувствителността е чрезмерно развита и човек иска да има доброто мнение на хората. Хубаво е това, то служи за един подтик, но туй чувство трябва да бъде под контрола на разумността, защото човек не може да има всякога доброто мнение на хората. За да имаш доброто мнение на хората, ти трябва да даваш нещо. Ако не можеш да дадеш на хората това, което те искат от теб, не можеш да имаш доброто им мнение. Не търсете най-първо доброто мнение на хората, но най-първо гледайте онова, което правите, разумно ли е. Търсете най-първо опора в себе си, и после извън себе си. Защото, ако вие вървите паралелно в своето развитие с другите хора, и ако техните мозъци са организирани като вашия и техните чувства и способности функционират като вашите, вие ще бъдете в хармония с тях и ще имате тяхното добро мнение. Но ако техният мозък не е организиран като вашия, и техните чувства и способности не функционират като вашите, вие не можете да се разберете, не можете да имате тяхното добро мнение. И ако отидете в различните страни, ще

видите, че законите се различават. Всяка една държава според степенята на развитие на народа си има и законите си. Колкото един народ е по-високо развит, по-добре е организиран неговият мозък, според онези закони и правила, които съществуват в природата, толкова по-разумни са и неговите закони. Защото животът не е произволен. В света има една правова държава, има съвършени хора. Дали вие ги знаете или не, няма какво да ви го доказвам. Някои искат доказателства. Как ще докажете на едно малко дете, което иска да хване Слънцето, че не може? Как може да си представи то големината на Слънцето? Даже сегашните учени хора, които говорят, че Слънцето е 1 300 000 пъти по-голямо от земята, не го разбират, защото за да разберете колко е голяма земята, трябва да я обгърнете. За да разберем земята, трябва да я обгърнем със своето съзнание, или едновременно да я видим отвсякъде. Да можем да видим какво става по цялата земя, това значи да разберем земята. Може да се зароди едно противоречие у вас, кой може да има това съзнание. Има хора, които живеят на земята, и които обгръщат със съзнанието си земята, и за които няма нощ, а има само един вечен ден. За тях Слънцето никога не залязва. Щом Слънцето изгрява и залязва за хората, това показва, че има дълго време да се усъвършенстват.

Но да се върнем към неща, по-близки до вашето съзнание. Вие се намирате в едно противоречие - искате да разберете вашия живот. Природата не ви е оставила в тъмно. Природата в нас е вложила известни чувства, за да ни предпази от нещастия. Някой път човек чувства, че след 4-5 години неговият живот ще се измени и трябва да вземе мерки, но той си казва: Това е илюзия. И след 4-5 години тази промяна, която той е чувствал, става, но той не е взел мерки и си създава излишни страдания. Затова човек трябва да се вслуш-

ва в гласа на природата, който говори в него. Човек е свързан с известни същества в природата, които му мислят доброто и го напътват чрез неговата мисъл. Някой път някое от тия същества ти казва: Направи това и тогава вие казвате: „Дойде ми на ум едн какво си.“ Тези същества чрез нашата мисъл ни учат как да постъпваме и ако ги послушаме, работите ни тръгват. Някой път сте загубили някой предмет и някое от тези същества ти покаже къде се намира. Те помагат на човека и го напътват в живота. Някои хора имат такива помощници и техните работи вървят, а други ги нямат и техните работи вървят по-мудно. Но за да бъде човек във връзка с тези същества, неговият мозък трябва да бъде организиран.

И това, което хората наричат късмет, това не е нищо друго, но връзка със същества, които са богати със своя опит и сила и могат да ви помогнат във вашия път. Наричат ги богове, светии, ангели, гении и пр. Както и да ги наричате, това е един факт. Аз искам да вярвате в това, което е вярно; не можете да вярвате, докато вашата вяра не е развита. Някой казва: Вярвай. Но вярата е един закон на ума. Да вярваш в Бога какво значи? Ако Бог ти е приятел, какво има да се плашиш? Бог не може да ви бъде приятел, докато нямате любов към Него, и да трепти сърцето ви за Него. Той ще ти нареди живота, ако Го обичаш. Защото ако не Го обичаш, нещата ще се сложат тъй както не си ги очаквал.

Сегашните знания на хората не са достатъчни, за да си обяснят и да схванат правилно същността на живота. Също така знанията и методите за възпитание не са достатъчно ефикасни.

Съвременното възпитание казва: бъди добър, справедлив, разумен, мъжествен и пр. Хубави работи. Но как да бъде човек такъв? Дружи с такива хора, какъвто искаш да станеш. Който иска да има един честен син, ще избере най-добрата мома, която да има

развита съвест, религиозно чувство, твърдост, вяра, надежда, вдъхновение, памет и пр., навсякъде да има отличен, и като се ожени за нея, ще има един честен син. Но той също трябва да има тия качества. И тогаз ще имат синове и дъщери честни, справедливи и всички добродетели. Но вие ще кажете: Каквото Господ даде. Ако посееш нивата си с бодили, Бог няма да ти даде пшеница. Ако развиете в себе си противоположни качества на добродетелите, вие не може да имате един гениален ум. Казват за някого, че е гениален. За да бъде гениален, човек трябва да има гениален ум, трябва да има гениални чувства и гениална воля. Да са развити всички мозъчни центрове и да е организиран целият му мозък. И всеки човек може да стане гениален, като организира мозъка си. Мозъкът се намира в постоянен процес на организиране. В един живот от 20-30 години, прекарани в организиране на мозъка, може да се дойде до гениалност. Но ако мислите самопроизволно, без да работите над себе си, да се молите само и да чакате оттук-оттам да ви похвалят, че сте добър човек - с това нищо няма да постигнете. За да стане гениален, човек трябва да работи над себе си, да организира своя мозък и да развива всичките си чувства и способности. Гениалният човек не трябва да бъде слаб и в своя морал и в своята любов. Любовта не седи само във вземане, но и в даване. При любовта ще вземеш и ще дадеш, обмяна трябва да има. И тази обмяна трябва да бъде правилна. Онзи, който обича, в какво ще покаже своята любов? Ако той в най-трудните положения в живота ви не може да застане редом с вас да ви помага, къде е неговата любов? И ако вие не можете да постъпите по същия начин, къде е вашата любов? Любовта не се изразява с думи, но с живота, с делата. Някой, който обича, казва: Ти си божествен за мен, аз съм готов да умира за тебе. Аз не искам никой да умира за мене. Аз искам хората да живеят за мен и аз да живея за тях.

Сега всички хора се намират на разни степени на развитие и различни са техните стремежи; но хората нямат знания да реализират стремежите си. Някой иска да се жени. Но преди да се жени, той трябва да види, как е устроена главата на неговата възлюбена. Главата ѝ трябва да няма никакви дефекти. Щом намери някакъв дефект ще ѝ каже: Ще те взема само когато изправиш дефекта си. Не бързайте да се жените. Работете 10 години над себе си и тогава се женете. Някои гледат млади да се оженят. Като се оженят какво ще направят? Да се оженят двама души разбират, да се разбират и да си помагат. Това е смисълът на женитбата. Женитбата, това е една от великите тайни вътре в природата. Жената е излязла от мъжа и трябва да се върне в мъжа. Човек е излязъл от Бога и трябва да се върне при Бога.

Жената като се върне при мъжа и мъжът като се върне при Бога, тогаз нашият живот ще бъде уреден. Сега жената е вънка от мъжа и мъжът е вънка от Бога и вследствие на това се раждат нещастията в живота ни. Докато жената е вънка от мъжа, тя ще греши; и докато мъжът е вънка от Бога, и той ще греши. Жена, която не иска да влезе в мъжа, ще греши, и мъж, който не иска да влезе в Бога, ще греши. Ако мъжът греши, причината е, че не е в Бога; и ако жената греши, причината е, че тя не е в мъжа. Тя иска да има един мъж, но да е като кон, да му туря гем и да го възсяда. С това жената създава най-голямото си нещастие. И мъж, който се опита да подчини Божественото, да прилича на него, и той си създава най-голямото нещастие. Като дойдете до Бога, ще считате неговия закон за свещен. И жената като дойде до мъжа, и тя трябва да го счита за свещен. Говоря за мъжа излязъл от Бога. Когато жената намери онзи мъж, по който въздиша и почне да живее в него, и когато мъжът намери Бога и заживее в Него - това е

доброто семе, което човек трябва да посее. Това е новият човек, в който трябва да се посее доброто семе. А пък сегашните плевели ще ги оставите, няма да ги скубите. Забелязваш някой дефект. Не се мъчи да го изскубваш. Това не ще рече, че човек трябва да бъде сляп за своите погрешки, но не трябва да се бори с тях да ги изкоренява. Човек трябва само да подхранва и проявява Божественото. Да се опира върху силните си положителни черти, и оттам да почне да разработва всичките други чувства, сили и способности. Дружете с хора, които имат вяра, за да развиете вярата си. И любовта в своето проявление подлежи на развитие. Дружете с хора, които имат развити тези качества, които вие нямате, за да ги подхранвате у вас и да ги развиете. Това е правилният път за възпитание и облагородяване на човека.

И всички религии в света са методи за възпитание и облагородяване на човека. Когато човек започне да възпитава себе си, той трябва да знае, как да си помогне; и трябва да има правилни възгледи за нещата и явленията в живота. Той не трябва да счита, че нещастията и противоречията, които идват в живота му, са нещо неизбежно. Че това е съдба, карма и пр., това е полуобяснение на явленията. Всички грешки на човека в един живот могат да се изправят. Всички занемарени чувства и способности могат да се развият. За тази цел човек не трябва да държи в ума си своите погрешки и недостатъци, или тези на другите, а трябва да държи възвишеното и благородното в ума си. Не се опирайте върху отрицателните страни в човешкия живот, понеже там няма с какво да се занимавате. Винаги се спирайте върху положителните неща, които човек има, защото от тях можете да се ползвате. А върху дефектите на хората не се спирайте, понеже с това ще си създадете само нещастия. И когато казва Писанието да възлюбим

близкия си, подразбира се, да търсим доброто, което Бог е вложил в нашия ближен, а не недостатъците. Защото от доброто ще се ползваме, а недостатъците, ако ги намериш, кажи му начини ако знаеш, как да ги изправи.

Да допуснем, че един човек не е милостив. Как ще го заставите да стане милостив? Ще кажете, че не обича да дава пари. Сега хората не се нуждаят от пари; но да дадеш на човека една хубава мисъл. Поставете го на изпит. И себе си човек ще постави на един изпит.

Всеки човек трябва да използва външните условия, при които се намира, и вътрешните възможности, които има, за да се повдигне. И след като се повдигне, ще трябва да работи и за повдигането на другите. Работници се искат за повдигането на света. Във всички области се искат работници. Ние сега очакваме един по-добър ред и порядък, но всички тези хора трябва да се превъзпитат и пресъздадат. Тогаз ще имаме едно общество такова, каквото ние го желаем. Но ако искаме да създадем едно ново общество с тези чувства и способности, които имаме сега, нищо няма да излезе. За да се създаде едно ново общество, хората трябва да превъзпитат и пресъздадат всичките си чувства и способности.

Тези усилия, които се правят в науката, в живота и възпитанието, навсякъде се иска знание, за да се тръгне по онзи път, който Природата от хиляди години е начертала и постоянно ни коригира. Това е новата наука и новото знание, които сега влизат в живота и трябва да се изучават. Религиозните ще кажат: Когато дойде Духът, Той ще ни научи. Това е много общо казано. Човек трябва да проучва нещата, които природата е създала. Доброто семе, което е посадено, трябва да израстне. Работете върху това семе, работете върху органите на вашия мозък и не се

обезсърчавайте. Когато дойде обезсърчението, то показва, че надеждата ви е слаба. Меланхолията показва, че вярата ви е слаба. Когато изпаднете в безверие и почнете да се съмнявате, любовта ви към Бога е слаба. Когато казвате, че много добрини не трябва да се правят, това показва, че милосърдието ви е слабо. Когато някой закъснява или избързва, това показва, че центърът на времето у него е слабо развит. Всяко нещо трябва да става точно на време. Защото, ако направите нещо без време, ще имате най-голямото разочарование. В Божествения живот всички неща са поставени на време.

Когато всички хора съзнателно се заловят за развитие на всичките си сили и способности и за организирането на мозъка си, те ще навлязат в един нов свят, в който противоречията постепенно ще изчезнат и те ще заживеят новия живот на любовта.

Беседа от Учителя, държана на 2 септември 1934 г.

ТРИТЕ ПЪТЯ В ЖИВОТА НА ЧОВЕКА

В Битието съществува един Абсолютен Живот, една Абсолютна Реалност, за която ние нищо не знаем. Съществува също така един прогресивно проявяващ се живот, който произтича от Абсолютния Живот.

Когато говорим за живота, за неговите пътища и закони и за фазите на неговото проявление, ние разбираме прогресивно проявяващия се живот, защото той е достъпен за нашето познание. Абсолютният Живот е извън рамките на нашето разбиране и за него знаем само това, че той съществува и нищо повече.

Проявеният живот, който върви прогресивно, минава през ред фази и форми, всяка от които се отличава с определена степен на съзнание.

Всяка по-нисша фаза не може да разбере живота на по-висшите фази. Например, когато в религиите се говори за възкресение, посветените разбират един по-висок стадий в развоя на живота, т.е. един живот, недостъпен за сегашния човек, защото е извън неговото съзнание. Сегашният живот на човека, по отношение живота на възкресението, е затвор и робство. Възкресението подразбира освобождаване от този затвор. При сегашното състояние на живота, хората са като пилета в яйцето. Възкресението подразбира човек да пробие черупката на яйцето и да излезе да живее в

широкия свят, под прямото въздействие на Божествената светлина. Само тогаз човек ще разреши всички противоречия - индивидуални и социални - които го смущават днес. Възкресението, това е новото разбиране на живота, в което съществуват нови отношения между човека и природата, съществуват нови отношения и между хората, които са отношения на любов и братство. Новото и старото не могат да се примирят, тъй както младостта и старостта не могат да се примирят. За да се примирят младият и старият, трябва старият да се подмлади. А за да се подмлади човек, любовта трябва да почне да действа в него, като един жив извор, който да внесе вечния, безсмъртния живот в целокупното му битие.

Всеки човек трябва да дойде до това състояние, че да съзнава Великото Божествено Начало в себе си. Когато човек съзнава, че има Бог в света, той ще бъде справедлив към всички същества, от най-малките до най-големите и ще има еднакви отношения към тях. И тогава той ще разбира езика им и ще се разговаря с тях. Така той ще даде път на любовта в себе си, която ще внесе вечния живот. Не е необходимо човек да разбира какво нещо е любовта, за да обича. Човек може да си служи с любовта и без да знае нейната същина. Не е необходимо човек да знае, какво представлява знанието и неговото безкрайно проявление, за да се ползва от него. Не е необходимо да познаваме Същината на Бога, за да имаме отношение и връзка с Него. Какво значи познанието на Бога? - В познанието на Бога човек трябва да стане едно условие, за да мине през него Божествената Любов за благо на всички хора в света. Ако всички хора станат проводници на Божественото, тогаз ще се оправя светът. В този смисъл всички трябва да бъдем свещеници и служители на Бога, за да приложим любовта в живота си и да реализираме братството помежду си. Когато хората

дават път на любовта, егоизмът, лъжата и заблужденията ще ги напуснат, и те ще почнат да обичат ближните си като себе си. Всеки човек, който обича себе си повече, отколкото човечеството, той живее в заблуда и може да заблуди и другите. А всеки човек, който обича човечеството повече от себе си, той може да говори истината. Защото, за да кажете истината пред един човек, трябва да го обичате, понеже както себе си не обичаме да лъжем, така и този, когото обичаме, няма да лъжем. Само това чувство ако бяха спазвали хората, ще се създаде друг ред в света.

Сега се казва, че целият свят в грях лежи. Това е заблуждение. То се отнася само за нашата земя. На Слънцето живеят същества, които имат един отличен ред и порядък. И тези същества са толкова умни, че са образували светлината и пращат тази енергия, с която осветляват земята. А съвременните учени казват, че на Слънцето няма хора. Има хора на Слънцето, но не такива като на земята. Техният организъм е стигнал такава степен на организация, че всяка частица от него е под контрола на разумната воля, и мозъците им имат такива силни вибрации, че при 25 милиона градуса си живеят спокойно. Даже и при 45 милиона градуса не им става нищо, защото те са господари на топлината, която за тях е една среда, каквато за нас въздухът. За тях е едно удоволствие да се намират при такава температура. Ще кажете, че това е едно заблуждение. Добре. Питам тогава: Откъде хората на земята взеха своята интелигентност? Било е време, когато на земята не е имало хора - откъде се взеха? Ще кажете, че както хората, така и тяхната интелигентност са се развили постепенно от първичната клетка, по законите на еволюцията. Но първата клетка откъде е дошла? Казват някои, че се е самозародила. Но това е само едно предположение, а предположението не е наука. В истинската наука

всяко нещо се опитва и проверява. И в окултната наука има ред данни и факти, по които можем да съдим за произхода на човека и неговата интелигентност. Тя поддържа, че целият Космос, който е комплекс от живи и разумни същества, обединени с една вътрешна връзка, в едно цяло, е взел участие при създаването на човека. Но това е една обширна тема, за която е необходимо много време и развит ум, за да се третира. А това, което е важно за нас сега, то е, че и сега можем да влезем във връзка и общение с тези или този, които са ни създали. И ако направим тази връзка, ще получим необходимата светлина, за да можем да оправим живота си.

Бог постоянно поправя света, но хората, със своето невежество го развалят. В това седи злото в света. Всички хора са огарени и повече отколкото трябва, но като не разбират законите, по които да работят, раждат се противоречията в живота им. А за да разбира законите човек, мисълта му трябва да работи. Не да развием само нашия обективен ум, който си е на място, но не е достатъчен, но трябва да се предаде една дълбочина на мисълта. Ако се водим само по обективния ум, ще изпаднем в много противоречия в живота си, ще изгубим силата си, ще остареем без да сме разбрали смисъла на живота. И най-после дохожда смъртта и ни задига - разрушава тялото ни. Има хора, обаче, които са победили смъртта и старостта, които са се домогнали до жизнения елексир, който се намира в самия човек. А сега присаждат на човека маймунски жлези, за да го подмладят. Но то е едно временно, палеативно средство. В човека има една жлеза на мисълта, една жлеза на активния живот и една жлеза на човешката воля: четири-пет жлези има, които играят много важна роля и като се събудят, човек постепенно ще се подмлади. Всяка една от тях може да се събуди с подходяща храна. Но това не мога

да ви кажа, понеже е една тайна на природата. Защото, ако подмладим някой по този начин, той ще остане вечно млад и ако няма морален устой, ще върши престъпления, за които ще държим отговорен този, който го е подмладил.

Християнството е наука за подмладяване. Подмладени хора наричам тези, които не вършат никакви престъпления. Да престанат у човека всички престъпления, това е подмладяване. Вършенето на престъпления е една слабост. А стар човек, като го подмладим, няма да проявява вече тези недъзи и ще живее един хигиеничен живот. Всеки човек, който не знае да се отнася добре със себе си и с другите, според мен той е един стар човек. А всеки, който знае как да се отнася, той е млад човек. Така че, всеки може да бъде млад или стар - според както постъпва. А постъпките на човека се определят от будността на неговото съзнание. Когато се пробуди космичното съзнание в човека, той е възкръснал и схваща всеединството на живота във всички форми. За него благо и интереса на другите са и негови. Той проявява любовта си към всички същества според тяхното съзнание, без да чака да му дадат нещо. Той влиза в положението на всички и разбира техните нужди.

За да проверите и опитате това, което ви изнасям, не са нужни хиляди години. Още сега можете да го опитате и приложите и ще станете свободни. То ще ви подмлади - ще урегулира отношенията в домовете ви и навсякъде може да се приложи. Аз проповядвам учение на любовта, което има приложение още сега, а не за в бъдеще. Внесете във всяка работа любовта - това е новото учение.

И като работите, да ви е приятно че работите. Когато любовта проникне в човешкото сърце, животът се променя и взема най-красиви органически фор-

ми, а в отношенията се създава хармония, взаимно доверие и разбирателство. Съмнението на интелекта, който иска всичко да види и пипне, се надделява, защото се събуждат по-висши сили и способности за познаване на реалността. Външните сетива са само едно средство, органи, чрез които се проявява човешкият дух. Но има и по-висше виждане - виждане с очите на духа. Тогава човек може да влезе във връзка с по-напреднали същества, може да влезе във връзка с Христа. Но за да влезем във връзка с Христа, трябва да имаме любов. Любовта, която имаме, показва връзката ни с Христа, защото Той е Великият Принцип на Любовта в света. Навсякъде, където се проявява Любовта, Христос е там. Навсякъде е Христос. И Той казва: „Идете и проповядвайте и аз ще бъда с вас до скончанието на века.“ Това подразбира, че ще бъде в човешкия ум, сърце и воля и там ще има всичката сила и власт. Христос действа сега със своята любов и приближава денят, когато ще се стопят всички прегради, които разделят човек от човека и народ от народа и ще потекаат всички блага към долините, за доброто на всички.

И сега дори, тези които разбират, при каквото и положение да се намират, ако направят връзка с Христа, с Любовта, животът им ще се осмисли. Като направят връзката, ако са хилави, те ще се поправят, ако са в лоши материални условия, положението им ще се подобри; във всяко отношение ще стане промяна. Щом направите връзка с Христа, вашето обществено и индивидуално положение ще се измени. А ако от невидимия свят ни обичат, какво има да ни смущава? Така мислят всички добри хора на земята, така мисля и аз. Мислете и вие тъй, както Бог мисли. Бог е направил света и иска да вървим по онзи път, по който Той се проявява.

Всички трябва да станем проводници на Божественото, да се пробуди свръхсъзнанието у всички, за да дадем път на Христа да се прояви в нас и да ни бъде път, по който да вървим към високия идеал на съвършенството. И Той казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Любовта е път за живота; Вярата е път за силата; Надеждата е път за човешката воля, за реализирането на всички материални блага, които са ни необходими за живота.

Беседа от Учителя, държана на 8 април 1934 г.

РАЗУМНИ ОТНОШЕНИЯ

Хората днес се намират в един свят, в който не са ориентирани. Те мислят, че са ориентирани, но резултатите на техния живот показват, че те не познават законите на природата. Цялата човешка история ни говори за онова неориентирано състояние, в което се намира човечеството. Има нещо, което куца в живота на човечеството, което е обяснявано по различни начини, но и до днес е останало недообяснено. А тъй, както го обясняват хората, не могат го обясни никога.

За да се обясни това необясненото в живота на хората и да се разрешат противоречията, необходимо е да имаме дълбоко познание за човека и природата, да разбирате техния строеж и взаимоотношение. При сегашното състояние на Космоса има три кардинални въпроса, които са най-важни за човека, който иска да работи над себе си. Това са трите свята или състояния на Битието. Първият свят, това е светът на икономическите условия, това е светът на стомаха, или физическият свят. Сегашните учени, които нямат дълбоко познание, изнасят ред теории за обяснение на явленията във физическия свят, за обяснението на икономическите проблеми, но по този механически начин още хиляди години да ги обясняват, все необяс-

нени ще си останат. Защото те изучават този свят като фундамент, като цяло сам за себе си, а той е един резултат и този резултат може да се обясни само когато се проучат причините, които го създават.

Вторият свят, го наричам свят на движението, свят на силите. Това е светът на чувствата, светът на дишането у човека. Каквото и да философира човек, той трябва да диша и да работи. Не може да седи в бездействие. Щом човек се откаже от работа, смъртта ще дойде. И смъртта не е нищо друго, освен едно наказание на тези, които не искат да работят.

Третият свят е светът на мисълта.

Върху тези три свята има много писано, но връзката между тях не е обяснена от съвременната наука, тя не ги е засегнала. Не е обяснено, какви са връзките на човешката мисъл с човешките чувства, и какви са връзките на човешките мисли и чувства с човешкото хранене. Това са съществени въпроси, които всеки трябва да проучва, за да може да работи над себе си и за да може да разрешава онези проблеми, които животът му поставя. Но съвременните хора, които са роб на механическото разбиране на живота, са се отказали от тези важни за техния живот въпроси и са се заели с разрешението на големия и сложен социален въпрос, който не е по тяхните сили. Хората не са компетентни и нямат нужното знание, сили и методи, за да разрешат този голям въпрос. По него природата, която е жива и разумна, има думата. Хората трябва да се занимават преди всичко с разрешението на въпросите от тяхната компетентност, да се хранят добре и да мислят добре, а оправянето на света е работа на природата.

С това не искам да кажа, че социалният въпрос не е важен, но казвам, че трябва да се засегне оттам, откъдето може да се разреши. Тъй както, за да се дигне един предмет, е необходима опорна точка. И при разрешението на социалния въпрос е необходима опорна

точка. В живота има три опорни точки - опорна точка на ума, опорна точка на сърцето и опорна точка на волята. Но съвременните хора не знаят къде е опорната точка на техния ум, къде е опорната точка на тяхното сърце и къде е опорната точка на техния живот и вследствие на това са загръстили всичките си пътища в живота, от което се явява социалната криза, която всъщност е духовна криза - т.е. липса на знания за пътищата, законите и методите в живота.

Вследствие на това и възпитанието им е механическо и повърхностно. Хората се явяват неподготвени в живота, и с незнанието и невежеството си, създават дисхармонични отношения със средата, в която живеят. Така се ражда злото в отношенията и хората стават лоши един за друг. С онова съзнание, с което живее съвременният човек, дайте му пари, сила и власт и той ще стане лош, защото не знае, как да ги използва. Като му ги отнемем, той става кротък като божя кравица - става много добър.

Има три възгледа в света. Първият възглед е този на военните, които казват, че светът ще се оправя със сила. Вторият възглед е този на търговците - икономическият възглед - според който, като се подобри икономическият живот и светът ще се оправя. Третият възглед е на религиозните и набожни хора, които казват че човек трябва да ходи по Божиите закони и да не греши и светът ще се оправя. Сега всички хора живеят с по един от тези три възгледа и не могат да се спогодят. С главата си човек служи на третия възглед, с гърдите си на първия възглед и със стомаха на втория възглед. И тези три възгледа произвеждат в нашия ум три велики течения, които са свързани с бялата и червената светлина. Ако човешкият мозък би приемал повече бяла светлина, той би бил в едно нормално състояние. Но при сегашното състояние на човечеството, мозъкът възприема много повече чер-

вени лъчи на спектъра и затова има толкова много енергия, набрана в мозъка, която като не се използва, създава злото в света.

Сега въпросът е в следното: Най-важното в света не е човек да преживее един добър живот на земята, тъй като затворът не може да бъде идеал за човека, който е затворен, колкото и уреден да е той. Външният обществен живот съставя идеал за него. И съвременните хора по отношение на широкия свят са като в затвор. Сега някои доказват, че човек имал свободна воля в света. Аз бих желал да ми покаже някой, че е свободен. Никой в света не е свободен. И при това всички проповядват за свободата. Свободата е един Божествен атрибут в света. Свободният човек е разрешил един от най-съществените въпроси - въпросът за Истината той е разрешил. И аз бих желал всички хора да бъдат свободни. Няма по-хубаво нещо от свободата. Какво нещо е свободата? - Това е Истината, а средствата, с които трябва да работим за постигане на Истината, са умът, сърцето и волята. По този път, по който сега вървят хората, те не могат да се домогнат до Истината и Свободата. Умът, сърцето и волята трябва да работят правилно и хармонично, за да се домогнем до Истината. Това са трите опорни точки в живота на човека.

Бог е опорната точка на цялото Битие. Ако човек мисли за Бога, той ще може да разреши всички въпроси в света и ще знае, как да работи, и неговият живот ще се осмисли. Сега едни философи доказват, че има Бог, други - че няма Бог. Но те сами не знаят, има ли или няма Бог. Тези философи не познават себе си, а искат да разрешат въпроса за Бога. Единствената правилна философия е човек да познае себе си, дали е животно или човек. Човек е идеал за животното, а човек има за идеал по-съвършените същества - светиите, учителите и пр. Най-добрите и най-умните хора това са

светиите; и ако те биха дошли в света, той в един ден ще се оправя.

Едно общество за да се развива правилно и да благоденства трябва да разбира онези социални закони, които съществуват в природата. Най-първо хората трябва да се научат да се хранят. Аз не съм срещал учени, които да покажат, какви храни са необходими за един умствен живот, какви храни са необходими за един духовен живот, и какви храни са необходими за един физически живот. А сега хората се хранят безразборно. Съвременните хора в това отношение трябва да вземат поука от пчелите, които са разрешили този социален въпрос. Когато искат да създадат работници в кошера, те ги хранят със специфична храна от цветята. Когато искат да си създадат свирци, наречени търтеи - хранят ги с друга храна. Най-после те си имат специфична храна, с която хранят царицата. А царицата е най-голямата работничка вътре в кошера. Според научните изследвания тя снася 13 000 яйца в 24 часа. Ако тази царица биха я хранили с храната на работниците, нищо не би излязло от нея. Този закон трябва да се приложи и в човешкия живот.

При тази духовна храна, с която се храни сегашното поколение, нищо няма да излезе от него. За да се развият всички сили и способности в човека и да имаме едно прогресивно и пълно с живот поколение, трябва да му се даде съответната духовна и умствена храна. Също и на физическата храна да се обърне голямо внимание. Англичаните вече са започнали да обръщат голямо внимание върху храната и върху възпитанието, и да търсят по-разумни методи за това. Англичаните възприемат и прилагат нещата. Докато не разберат нещата, са на особено мнение - но щом ги разберат, две мнения няма - веднага прилагат. И в тази практичност се състои техният успех. Докато

у другите народи не е така. Аз мога да ви обясня откъде произтичат противоречията у народите. Тези противоречия ще се изгладят. Защото народите са органи на един голям организъм, и сега има една аномалност в този организъм. Всеки един народ изпълнява известни функции в природата и това не зависи от неговото количество, а от качеството на самия народ. Докато един народ работи в съгласие със законите на природата, никой не може да го помръдне от неговото място. А цялото човечество от своя страна е един орган в един по-висш организъм. А сегашните хора мислят, че само земята е населена. Религиозните поддържат, че има друг свят, населен с духове, но къде е, и какъв е този свят, те не знаят. Ако им кажем, че и на другите планети и звезди има хора, ще кажат, че цялата вселена трябва да се насели от земята - от съвършените хора на земята. Ако беше така, тук трябваше да имаме една отлична култура. И ако хората не се разбират, то е по единствената причина, че не са отишли по местата си, където трябва да отидат да живеят. Яйцата на различните животни, поставени на едно място, живеят в мир и съгласие, но като се измътят те влизат в голямо стълкновение, понеже имат различни характери и стремежи. И с хората е така. И лошото не е в това, че имат различни характери и стремежи, но хората трябва да научат закона да се хармонират, тъй както са хармонирани органите на един организъм.

Ако хората живеят със своя обективен ум, който не може да проникне в дълбочините на Битието и проучи онези вътрешни закони на живота, не може да познае законите и методите на вечния, безсмъртен живот. И затова днешните хора могат да живеят най-много 120 години. Но когато човек разбере и приложи законите на вечния живот, той може да живее и 10 000 години и колкото иска. Сега вие може да оспор-

вате това. Но на земята всички положения могат да се оспорват. Няма нито едно правило, което да е напълно достоверно. Даже максимите, които имаме в геометрията, не са напълно верни. Те са верни само по отношение на триизмерния свят. Но животът не се ограничава само в триизмерното пространство. Има известен род явления, които не спадат към триизмерния свят, а към четириизмерния. Ще попитаме: В каква посока е четвъртото измерение? От четириизмерното пространство човек може да влезе отвсякъде в едно триизмерно пространство, затворено херметически. Затворените къщи от триизмерното пространство са отворени и за един четириизмерен посетител. Както плоскостта може да се счита, че е затворена за едно двуизмерно същество, но едно триизмерно същество може да влезе всякога в нея. За едно двуизмерно същество триизмерният свят е невидим, но за триизмерните жители той е видим. И сега хората питат, къде е онзи свят. Онзи свят е тук, но триизмерните същества не го виждат. Онзи свят е четириизмерното пространство.

Ако попитате корените на растенията, къде е онзи свят, какво ще отговорят? За корените, клоните са в онзи свят. Растенията живеят едновременно в два свята. В един свят, в който движението е към центъра на земята, и в друг свят, в който движението е към центъра на Слънцето. Светът на корените е за тях видимия свят, материалния, защото тяхната глава е в корените, а стъблото и клоните са в невидимия свят.

И човек, когато започне да мисли правилно, той се свързва с центъра на Слънцето, има едно движение към Слънцето, той е в онзи свят. Докато човек очаква приход в живота си, като от лотария, той е в този свят и нищо няма да получи. А когато се опретне да работи и да мисли, и като влезе умът му в Божестве-

ния свят, ще види, че има цели съкровища на земята, които са неработени, и ще ги използва. А сега религиозните хора очакват Господа да им помогне, да им нареди живота. Господ действа чрез нашия ум и затова трябва да впрегнем ума си на работа, за да имаме на разположение Божиите блага.

За да дойде човек до това дълбоко знание, което може да му разкрие тайните съкровища на природата, най-първо той трябва да изхвърли лъжата от живота си, защото тя внася всички разногласия и отрови, с които сме се развалили. Вследствие на лъжата, с която живеят хората от векове, човек е дошъл до едно състояние, в което е изгубил правилното схващане на истинския живот. В какво седи истинският живот? За да реализираме истинския живот и да разрешим противоречията в живота, необходим ни е един просветен ум, необходимо ни е едно чисто сърце и една силна воля. Истинско разрешение задачата на живота не можем да имаме, докато не се постигне едно хармонизиране на ума, сърцето и волята. Според законите на природата, човек трябва да работи три часа физически труд, три часа да работи за своето сърце, три часа да работи за своя ум, три часа да работи за своята душа и три часа да работи за своя дух. А сега повечето от времето на хората е погълнато за изкарване на прехраната. А пък религиозните хора казват, че не трябва да се работи. Те седят и чакат да им дойде отнякъде, този да им подари, онзи да им подари. И тогаз влиза лъжата и лицеприятието в живота. Като дойде богатият, ще му направят едно почитание, понеже ще могат да вземат нещо от него; а като дойде сиромашът, понеже няма какво да вземат от него, посрещат го по друг начин.

Но, според нас, богат е онзи, който има един по-напреднал дух, който има просветен ум, чисто сърце и силна воля. А който ги няма, е сиромаш. А сега хората

зи ценят по парите. Навсякъде тази максима е в сила. Някоя мома избира другар в живота си и прилага същата максима - да има пари. И след това се оплаква от положението си. Аз разбирам положението и ако беше дошла да ме пита по-рано, щях да ѝ кажа да не се жени за този мъж. Не че той е лош, добър е, но по стремежи и темперамент не си съвпадат и не са един за друг. А сега ще кажа: Ще му слугуваш и ще го търпиш. Защото, ако влезете в стълкновение, ще бъде още по-зле; ще попаднете на друг, още по-опасен. Този ако е лош, другият ще бъде още по-лош. Аз считам добър мъж онзи, който не се жени за жената, която обича, а само ѝ помага в живота. И ако тя иска да се ожени, да ѝ даде пари да се ожени тя за друг; а той да се радва, че се е оженила и че е щастлива, а не да ревнува. Същото е по отношение на жената. А сега някой като не го обича някоя мома, която той иска, иска да се убие. Защо да се убиваш за една жена, която не те обича?

Въпросът за женитбата седи малко по-другояче, отколкото съвременните хора го разбират. Никой няма право да вземе чужда жена. Бог извади Ева от реброто на Адама. А вие искате да се жените за жена, която не е излязла от вас. Всяка жена, която е излязла от един мъж, е за него, а онази, която е от друг, да си отиде при него. Този въпрос трябва да се разбира не физически, а бих казал космически, защото отделянето на жената от мъжа е един факт от голямо космическо значение. Сега хората имат криви разбирания за Божиите пътища и не могат да разберат този факт в неговата дълбочина. Когато говорим за брак във физически смисъл, разбираме един мъж и една жена, които живеят заедно и през целия си живот да не си кажат една горчива дума. А сега още от първия месец се скарват. Това не е брак. Това показва, че всеки гледа своите интереси. Но жената, която служи на един мъж, тя си има свои нужди и интереси. Тя не е едно

същество, което има отношение само към мъжа си. Мъжът трябва да разбира, че жената има отношение и към Бога, и към цялото човечество. Същото се отнася и до мъжа.

Мъжът и жената трябва да разберат своите правилни отношения. Мъжът трябва да разбира, че е едно условие за повдигане на жената и жената трябва да разбере, че е едно условие за повдигане. А онова, което жената търси в света, това е едно възвишено същество от Божествения свят, което има отношение с тази форма на мъжа. Този мъж трябва да стане проводник на духа; а жената търси духа в света. Идеалът на жената е духът; а идеалът на мъжа е душата. Това е Божественото разрешение. И всяка една жена, която не е готова да жертва всичко за духа, не е добра жена. И всеки мъж, който не жертва всичко за душата, не е добър мъж. Така гледат посветените на този въпрос. Така гледат всички, които са завършили своето развитие преди хиляди и милиони години; така гледат онези, които живеят в онзи съвършен свят, който направлява нашия.

Често ви казвам, че тези съвършени същества живеят на Слънцето. Но под слънце аз разбирам разумния, организиран свят, светът на Любовта, Мъдростта и Истината. Във всяка една форма, където има една жива душа и един жив дух и живеят заедно, любовта е един закон, който произтича от тези две същества. И всякога може да имате истинска любов и да се усещате вдъхновен, като срещнете жена, която има дух и душа, ум и сърце. Мъжът се вдъхновява, като срещне една такава жена. Това трябва да бъде новото разбиране. За да дойдат съвременните мъже и жени до това ново разбиране, най-първо трябва да имат идея за Бога. И тогаз трябва да има почитание и уважение между хората, за да изчезнат всички противоречия. За изглаждане на противоречията съществува

следният закон: ако мъжът и женат са се скарали, да се опитат най-първо да се примирят помежду си. Ако не могат да се помирят, да повикат трима души отвънка; ако и чрез тези трима души не могат да се помирят, да повикат още дванадесет души; щом пак не могат да се примирят, да отнесат делото до Бога, и Той и двамата ще ги повика от земята. Законът навсякъде е верен - между деца и родители, между приятели и пр. И всеки един трябва да се постарае да се разбере с всекиго, с когото е бил в противоречие. Всичката уплетеност в живота произтича от едно вътрешно недоразумение. Когато на всеки се даде това, което му трябва, той е доволен. И всички хора, които са недоволни, им липсва нещо. И трябва да им се даде това, което им липсва. На някои им липсва дух - знание; на други любов - чувства. Подтик трябва да се даде на човешкия ум, на човешкото сърце и една помощ на човешката воля и да се съединят в едно всички воли и да дойдат да служат на един висок идеал. Тогаз всички социални въпроси ще се разрешат, като разбираме великите закони, които съществуват в света. Защото светът е много разумно създаден. Но понеже днес у човека е развит предимно интелекта *, той не може да разбере живота в неговата дълбочина и цялостност, а го разглежда винаги повърхностно и от лично гледище, вследствие на което се раждат всички противоречия в живота му. У днешния човек съществува една аномалност в развитието на личните чувства, на обществените чувства. Тази аномалност трябва да се премахне, като кръвта, която отива да храни тези центрове, се препрати в другите области на мозъка - в горната част на главата, където са моралните чувства и в предната част - където са мислителните способности. Всички мозъчни цент-

* обективният ум и личните чувства /бел.ред./

рове трябва да се хранят нормално, за да се развива човек правилно и да избегне аномалностите в живота си. Човек трябва да знае, с какви мисли трябва да храни ума си, с какви чувства трябва да храни сърцето си, и с каква храна трябва да храни тялото си, за да се развива правилно и да реализира копнежите на душата си към свобода и вечен живот.

Беседа от Учителя, държана на 24 юни 1934 г.

ПЪТЯТ НА НОВИЯ ЖИВОТ

Религиозните хора в света спорят върху въпроса, с какво тяло ще възкръсне човек, с какво тяло ще живее в бъдеще. Но за да се отговори правилно на този въпрос, трябва да знаем преди всичко, какво представлява тялото. Тялото, това е резултат на една разумна дейтелност, на една разумно създадена причина. А между следствието и причината винаги има връзка, съотношение. Тъй както има връзка между окръжността и центъра на кръга, така има връзка и между човешкото тяло и разумната причина, разумния център, който го е породил. А под център аз разбирам кристализация на известни духовни сили извън времето и пространството. Понеже тези сили имат едно обратно движение в материалния свят, необходима им е посока, в която да се проявят. Първата посока, в която ще се прояви този жив център, е точката. А точката ще се прояви в посоката на правата линия. И едно съзнание, което се движи по права линия, има само две посоки на движение - от центъра към периферията и от периферията към центъра. Но това е едно ограничено състояние на живота, където въпросите не могат да се разрешат. За да се излезе от това положение, трябва едно придвижване перпендикулярно

на първото движение. И всякога, когато човек се намира в противоречия в живота, от които няма изход, трябва да вземе нова посока в живота си, точно перпендикулярна на досегашната. Тогава той ще може да погледне на света и живота от по-широко и ще види, че противоречията са такива само при известни условия и са в зависимост от нашето съзнание, от нашия поглед за нещата.

И във физическо отношение е тъй - от устройството на окото зависят и нашите възприятия и нашите представи за света. Някои учени твърдят, че в човешкото око има дефекти. Вярно е, но тези дефекти се дължат на едно криво възпитание на човека от хиляди години. Първоначално човешкото око не е било такова. Някои учени искат да кажат, че окото скоро се е създало. Истината е, че човек отскоро е започнал да гледа - откак неговото съзнание се е пробудило в материалния свят. По-рано погледът на човека е бил обърнат навътре, и тогава той е виждал само вътрешния свят.

Широтата на погледа зависи от широтата на съзнанието. И един агент, един велик Учител, който прониква със съзнанието си цялата земя, вижда едновременно всичко. А обикновеният човек вижда толкова, колкото е обемът на неговото съзнание. Тъй че, границите на света зависят от нашето съзнание. Туй, което ние не виждаме, други го виждат. Мравките не виждат и това, което ние виждаме. И една мравка като дойде до човека, той е божество за нея. Грамадно същество е човекът за мравките.

Сега хората често си задават въпроса, кое е онова, което свързва мравките в една колективна организация. Причината на тази организация е, че душата на мравките е колективна. На земята всички мравки се чувстват като една мравка - няма индивидуализиране. Всяка мравка се чувства като част от

колектива и живее в него и за него. И сега някои хора искат да се върнат към колективния живот. Но ако те искат да се върнат да живеят колективно като мравките и пчелите, то с това човечеството би направило една от най-големите грешки в своя живот. Когато ние говорим за колективно съзнание и колективен живот, не разбираме един живот, подобен на мравките и на пчелите, където да се изгубва човешката индивидуалност. Мравките живеят, тъй да се каже, в колективното подсъзнание, където отделните форми от даден вид нямат индивидуална душа, а една обща душа ръководи и оживява целия вид, докато при човека всеки човек си има индивидуална душа.

И в колективното съзнание на бъдещето тази индивидуалност ще бъде запазена, но плюс индивидуалното съзнание ще имаме и съзнанието, че сме части на един по-голям организъм, и ще схванем вътрешната връзка, която съществува между всички съзнания-души.

В процеса на индивидуалното развитие човек се подлага постоянно на известни изпити и когато той не издържи изпита или не разреши правилно задачата, която животът му предлага, явяват се страданията, които ще станат причина да се пробуди Божественото съзнание, а когато се пробуди то, човек ще придобие правилни отношения към Бога, към Природата и към хората и ще се отърве от най-опасния враг на човека - лъжата. По-опасно нещо в човешкия живот от лъжата няма. Ако четете известни лъжливи работи, те ще внесат тази отрова на лъжата във вас. Лъжата е проникнала навсякъде в днешния живот и я считат като нещо естествено и даже необходимо. И там е нещастieto на съвременната култура. Лъжата е веруюто на съвременния човек. И когато някой не лъже, казват му че е будала. Съвременните „културни“ хора не знаят в какво да вярват. Едно говорят, а друго

вършат. И в края на краищата казват: Същественото е да си поживеем, да си похапнем. Съгласен съм, че яденето е една необходимост, но когато ядем, трябва да мислим за яденето. А вие ядете и мислите за утре. Но законът гласи, че цялото ви съществуване зависи от днешния ден.

Да се върнем на въпроса за тялото. Сега религиозните питат - в какво тяло ще възкръсне човек? Тялото е един резултат и то ще отговаря точно на стремежите на човешкия дух, на стремежите на човешкия ум и на човешкото сърце. Това са положенията, които определят тялото. И за да имаме едно тяло, от което да бъдем доволни, трябва да бъдем толкова пластични, че да не се поддаваме на никакви болести и на никакви изгаряния. И после, туй тяло трябва да бъде толкова пластично, че отвсякъде да може да мине. Да бъде човек напълно господар на положението; или другояче казано: човек да има едно тяло, което да не остарява. Ще попитате: Може ли човек да не остарява?

При сегашните условия човек не може да не остарява; ще остарява, ще умира и пак ще се ражда. Но не е голямо благо да се раждаш и да умираш. Смъртта и раждането при сегашните условия следват едно след друго. Но има едно раждане, в което старостта и смъртта са изключени. Когато човек се роди от Истината и Доброто, той никога вече няма да умре. Аз превеждам думата вода с Добро, а думата дух с Истина. И единственото реално нещо в света, което ние знаем, това е само Доброто. Туй, което е реално, това е Доброто. Единственото нещо, което виждаме и което може да ни причини радост, блаженство и щастие - това е само Истината. Истината е само тази светлина, която влиза в нас и носи живота. Тази светлина, която внася храна в човешката душа това е Истината. Това е истинската светлина, а тази

светлина, която ни разкрива света отвънка, това е светлината на временните илюзии.

За да се роди човек изново, той трябва да преустрои тялото си, да се роди от дух и вода, както казва Христос, или както ви го превеждам сега - да се роди от Доброто и Истината. За да се роди човек отново, няма нужда от баща и майка извън себе си, а в себе си. Всеки сам ще си бъде и баща и майка. Ако се раждате от баща и майка вън от вас, ще вървите по закона на плътта. А за да влезете в новия живот на безсмъртието, трябва да станете едновременно - баща, майка и дете - тогаз можете да се родите отново. И алхимиците в средните векове се стремяха да разрешат този въпрос. Но те искаха да разрешат въпроса по механически начин и затова не дойдоха до никакви положителни резултати. Те много пъти са затваряли старци в херметически затворени реторти. Но не можаха нито кой старец да подмладят. Ретортата това е човешкото тяло. И ако можем да оперираме с тези закони, по които може да стане този алхимически процес, ще можем да се подмладим. Но ако аз ви кажа при сегашните условия тези закони и вие ги приложите, то ще бъде такава експлозия, че от вас нищо няма да остане. Когато човек влезе в закона на безсмъртието, той изменя условията на живота си и неговото съзнание е вече във фазата на свръхсъзнанието, което изключва всички противоречия. Докато човек живее в самосъзнанието той ще бъде егоист и смъртта ще бъде неизбежния край на живота му на земята. И от това гледище смъртта в света е едно посвещение, което учи хората да се откажат от всичко и да преминат от самосъзнанието в свръхсъзнанието. Христос казва: „Откажете се от всичко - нека всичко бъде за благо на всички.“ Но вие казвате: А как ще преживея живота си? Но смъртта като дойде, хващате и се отказвате от всичко, даже и от тялото си и те

оставя гол. И тогава вие от немай къде казвате: Да бъде волята Божия. Смъртта е един голям разбойник, който казва: Ще оставиш на мое разположение всичко. Тогава аз ако съм на мястото на този, който умира ще оставя всичко и ще изляза от тялото, че като дойде смъртта да ме няма в тялото и ако има нещо останало, нека го вземе. Които не разбират ще кажат: Нали Бог създаде живота, нали трябва да се живее? Трябва да се живее, но в сегашния живот има много примеси, които трябва да се отделят. Ние сме за един разумен живот, в който да няма примеси. Сегашният живот на хората, е живот на изпити и като свършите изпитите ще се измени животът ви, ще се изменят условията на вашия живот. Които завърши своето учение на земята, дават му диплом и отива в друг свят да живее.

И когато човек свърши изпитите и учението си на земята, той ще добие едно тяло, което няма да бъде така неустойчиво и изложено на болестите и неизвестността. Тогава човек ще бъде господар на тялото си, ще бъде господар на всичката материя и енергия, които съставляват неговия организъм, за да няма място за греха, който е вмешателство на чужда воля в нашия живот, която има противоположни интереси на нашите.

За Христос казват, че понесъл греховете на цялото човечество. Грехът сам по себе си външно няма тежест, но той е ужасно нещо, понеже парализира разумната човешка воля. При греха човек чувства една вътрешна тежест и скръб. Когато имате един брат и сестра и усещате, че не ви обичат, у вас има една скръб, която не можете да разберете. Вие чувствате в душата си, че не ви обичат и че ви мразят и усещате едно вътрешно страдание. Как го определяте това вътрешно страдание? И как познавате, че някой не ви обича? Казвате, че очите му са студени, много лъскави. Вярно е, че студените очи са лъскави. Но от какво про-

изтича лъскавината на очите? В света има два рода електричество - едно отрицателно, низходящо електричество, което като влезе в нервната система, човек става студен, и то поражда отрицателните мисли - прави човека все отрицателната страна на нещата. И за да се освободи от това електричество, човек трябва да го впрегне на работа като вложи в ума си идеята, че злото не е господар на света. Злото* по отношение на Любовта представлява една трета в света. Злото съществува като една трета а доброто като две трети. Вие имате една крива представа като мислите, че злото в света е повече от доброто, като съдите по това, че на земята хората са повече лоши. Но в другите слънчеви системи има хора, светии и съвършени и като сравним злото, което съществува на земята с тези съвършени същества по другите слънчеви системи, виждаме че то пропорционално представлява една трета. Защото човешката раса не живее само на земята. Човешката раса живее в разни степени на развитие във всички планети на нашата слънчева система и в другите слънчеви системи във вселената. Аз не искам да вярвате в това. Но ви казвам това, което знам - че човешката раса живее едновременно по всички слънчеви системи. И хората от различните системи взаимно се влияят. Това, което астролозите казват, че звездите влияят върху човешкия живот, това влияние иде от съществата, които живеят на тези звезди. Така те казват например, че Сатурн влияе на хората на земята. Истината е, че хората които живеят на Сатурн, влияят на хората на земята, съобразно степенята на своето развитие. И хората, които живеят на Марс, на Венера, на Юпитер, на Меркурий, съществата, които живеят на Слънцето и на Луната - всички те влияят

* негативните енергии /бел.ред./

на хората на земята, всеки според степенята на своето развитие.

Съществата от всички планети и системи взаимно си влияят. Но хората от другите планети и системи не са организирани като хората на земята. Хората на Юпитер са другояче организирани, хората, които живеят на Марс, Венера и пр. са другояче организирани. Най-висшите типове от човешката раса са на Слънцето. А земята се намира на най-ниското положение, тя се намира в най-гъстата материя и следователно хората на земята са най-оплети в материята.

Ще кажете - всичко това, което говориш, вярно ли е? - Съществува едно философско положение, според което не можем да твърдим, или да отричаме неща, които не съществуват. Ако нещата не съществуват, те не могат нито да се твърдят нито да се отричат.

Та казвам, че влиянието на всяка звезда се определя от степенята на развитието на съществата, които живеят на нея. Така юпитеровите типове имат нещо много благородно и възвишено в себе си. И сега настава една епоха, когато Юпитер започва да има по-голямо влияние върху земята и хората ще станат по-благородни и по-справедливи. А досега човечеството се е развивало главно под влиянието на Марс, който е свързан с желязото и механичната енергия, затова и съвременната култура, както и предшестващите я, са все култури на желязото, където хората постоянно се бият и воюват. Но както казах, земята и човечеството постепенно вече излизат из сферата на влияние на Марс и дохождат повече под влиянието на Юпитер, а Юпитер минава за миролюбив, справедлив и развива вече Божественото съзнание у човека. Следователно, хората, които живеят на Юпитер, не са тъй дребнави като хората на земята. Сега астрономите може да говорят, че на Юпитер и другите

планети и Слънцето няма живот, защото или са изстинали или са още много горещи, но няма условия за живот на тях. Това са само техни предположения, а окултните изследвания говорят, че те са населени и както казах, живите същества в различните планети и слънца са различно организирани - според космичните условия на тези небесни тела. Сегашните хора мислят, че животът може да съществува само при тези условия и в тази форма, каквито ги намираме на земята. Но според изследванията на окултната наука, човек е живял едно време и върху земята при една температура от няколко хиляди градуса, но разбира се, че при друга организация, а не със сегашната. При сегашната наша организация, човек има 37 градуса нормална температура и като се повиши температурата до 41-42 градуса той заминава вече за другия свят. Питам тогава: Един човек, който не може да издържи една температура от 42 градуса, каква сила има той и къде се крие причината за това? - Човек може да се дисциплинира и да издържи и по-висока температура. Как издържаха тримата момци, за които се говори в Библията, че били хвърлени в огнената пещ? - Това зависи от силата на човешката мисъл. Има едно състояние, при което човек не може да гори. Направете един малък опит. Дръжте концентрирано съзнанието си, че вие сте господари на огъня. Вземете един въглен в ръката си и при това концентрирано състояние, без да има раздвоение в мисълта и съмнение, ще може да пренесете въглена от едно място на друго, без да се изгорите. Ако се изгорите, това показва, че вашето съзнание не е концентрирано. Ако съзнанието е концентрирано изгаряне не може да стане.

Сега законът е следният: Ние на земята сме под ръководството на известни наши братя, които са минали по този път, по който ние сега вървим, и които сега ръководят хората. Наричат ги старши братя на хората, които са турили известни предпазителни

мерки в пътя ни. Ще кажете: Каква е тогава целта на идването на Христа на земята? Че Христос е един от старшите братя на човечеството. Той е Един от най-старите братя. И Той казва: Преди да беше Авраам, Аз бях. А щом е бил преди Авраама, в Него е имало знание, разбирал е законите и е знаел как да се справи с всички положения в живота. Именно защото има най-големи знания, затова Той се заема да слезе на земята да постави началото на една нова епоха. Той се постави на известен изпит и каза: Имам власт да положа душата си и имам власт да я взема. И всичко стана както го каза. Но и досега хората не са уверени, че Христос е възкръснал. Най-голямото доказателство, че Христос е възкръснал, е когато всеки сам възкръсне.

Три неща се искат при възкресението: една любов, на която връзките не са били късани, едно знание, което никога не е било опетнявано, и една истина, която никога не е отстъпвала от своя път. Това е пътят на възкресението.

Представете си, че имате една твърдост на тялото си, която е хиляди пъти по-голяма отколкото на диаманта - питам тогаз - каквото и да е тяло, което би дошло в съприкосновение с вас, би ли могло да ви проникне? То ще се разбие. И сега, къде седи силата и на млади и на стари? Силата ви се изпитва чрез страданията. Всички страдания, през които минава човечеството, са нарочно определени. Сега цялата бяла раса се определя на каква степен на развитие се намира и колко може да издържи. Болестите и страданията са един опит да се види колко може да издържи човек. Всяка душа се поставя на изпит, за да се види колко може да издържи. И според това, което може да издържи, ѝ се туря бележка - оценява се силата на всеки един. Всички противоречия, които възникват в живота и отношенията на хората, са за да ги изпитат, да видят колко могат да носят. Така че, всички хора на

земята са на изпит, понеже земята е едно опитно училище. Всички положения, които заемат хората, всички отношения, които си създават, са все места където хората се изпитват. Когато човек издържи изпитите, на които е поставен, той добива сила и знание и може да се справя с всички условия в живота.

Сега вие искате да бъдете господари на съдбата си. Но човек сам не може да бъде господар на съдбата си. Само двама души като се съюзят, могат да станат господари на своята съдба. Една права линия може да бъде господар ако има две точки. Между две точки може да има права линия. Квадратът е образуван между четири точки. Това са четирите основни точки, за да бъде човек господар на съдбата си, той трябва да съедини в себе си двата принципа - мъжът и жената и да се е родило тяхното дете, „Азът“ - Божественото в човека. Само тогаз човек ще има ясна представа за Бога. И всеки човек, за да бъде човек, трябва да има една своя ясна представа за Бога. Той трябва да познава Бога не тъй, както философите го определят, но тъй както Бог се открива на него. Защото на всеки човек Бог се открива по специфичен начин, според степенята на неговото развитие. Затова всеки трябва да бъде верен на онова, което има в себе си.

Когато бъдем верни на Този Бог, Който ни се разкрива в нашия живот, ние ще можем да примирим и разрешим всички противоречия и спорове. Когато хората в една страна се намират в бедствие, може да им помогне само онзи, който има живата вяра в Бога. Ако той може да им помогне, той е най-нужният човек. Онзи човек, който урежда положението на всички хора, той е нужният човек, а не онзи, който урежда своите работи и работите на своите домашни. Не да ги направи всички богати, но задоволява техните съществени нужди в даден случай. Да задоволяваш нуждите на всички същества и на всички хора - това е

една велика философия. И този въпрос не може да се разреши с един замах. Това е един вътрешен процес.

И за да се разрешат всички въпроси, които смущават съвременните хора, трябва да се реши въпросът за човешкото тяло. Човек за да може да живее разумен живот на земята, трябва преди всичко да има едно добре организирано тяло, в което силите да могат да функционират правилно. Само тогаз няма да има място за негативните състояния в живота и животът ни ще се осмисли. Но докато дойдем до тази организираност на човешкото тяло, ще минем през страданията и изпитанията. А изпитанията са необходими - чрез тях природата ни освобождава от не-нужния багаж, който ни спъва в пътя на прогреса.

В процеса на изпитанията човек ще познае своите приятели и близни. Онези, които са ваши приятели и близни, те винаги, когато дойдат при вас, ще внесат светлина във вашия ум и са готови да направят всичко, каквото ви е необходимо в даден момент. Те са онези, които ви обичат, които винаги ви дават нещо от себе си, и в тяхно присъствие се чувствате спокоен и радостен. У всеки човек има един Божествен човек, който се проявява и който е неизменен. Разчитайте на Божественото, което се проявява у всеки човек. Когато човек е неразположен, когато се гразни и пр., това не е човекът. Обаче, в дълбочината на вашето Битие има едно същество тихо и спокойно, което не се смущава от нищо. Външният човек постоянно се безпокои и обезсърчава, иска да се убие и пр., а онова тихо и спокойно същество вътре в него му казва: Ще се оправи тази работа. Това е Божественото. Всеки от вас има този вътрешен глас. Ако Божественото във вас е пробудено и слушате гласа му, тогава вашият външен живот ще се уреди. Не изведнъж, но постепенно ще се уреди.

Животът трябва да го обичате в цялото негово

разнообразие. И да обичаме всичко в света - и добрите и лошите хора; ще гледаме на тях тъй, както Бог гледа. Няма да си даваме мнението, кой какво върши. Вие не сте пратени на земята за съдия. Кой какво върши, това си е негова работа. Но вие, ако искате да прогресирате, не се занимавайте с това, което вършат другите, но от всичко, каквото става в живота, ще се учите. Не искайте да знаете защо е злото в света. И Писанието казва, че Бог ще превърне злото в добро за онези, които Го обичат. Следователно, злото е само онова, което след време ще стане причина, за да дойде някаква добродетел. Но ако този въпрос не се разбере в неговата дълбочина, ще се дойде до едно криво разбиране на живота, ще се дойде до индиферентност и безразличие към страданията и нещастията на хората. Ще кажете, не трябва ли да се помага на бедните? На бедните трябва да се подобрят външните условия. Но трябва да се разбират законите и пътищата, по които ще се подобрят тези условия. Най-първо хората трябва да изменят посоката на своята мисъл. И всички, у които се е пробудило съзнанието, че трябва да се помогне на бедните, трябва да внесат в съзнанието си мисълта, да желаят доброто на другите хора, тъй както го желаят на себе си. Да желаят другите да имат здраво тяло и светла мисъл. Когато се пробуди това съзнание у хората, те са в пътя на възкресението, в пътя на новораждането. Когато дойдете в туй състояние, ще можете да влезете във връзка с всички хора по лицето на земята, които се подвизават в този път и ще обикнете ближните си, а нашите ближни са тези, които се подвизават в пътя, в който се подвизаваме и ние. Ако направите тази връзка с всички ваши ближни, ще можете да помогнете и на себе си и на външния свят. Защото само този, който е здрав, може да помага. Днес хората не се нуждаят толкова от материални

блага. Блага има много. Но спънката е в разположението и желанието да помагате. Блага има изобилно, но в хората няма разположение да изпълнят волята Божия на земята. Не са хората, които ще оправят света, но хората трябва да станат проводници на Божествената воля, която ще оправя света. Като станат проводници, те ще се повдигнат. Това е едно условие за всеки човек; неговата душа да се повдигне в една повисока степен и да забогатее в знание и сила, а изпитанията и страданията са нещо временно. Тогава ще се прояви Божественото, което всеки носи в себе си и на него трябва да се разчита. Но когато човек дойде до това положение, има друга опасност, той казва тогава - аз нямам нужда вече от другите хора. И грехът е произлязал оттам. Като каже човек, че няма нужда от другите хора - в това е грехът. Когато богатият каже, че не го интересуват другите хора - това е вече грехът. Бедният като се страхува и казва - кой ще се грижи за мен - и той влиза в пътя на греха. Който му е дал душата, тялото, ума и сърцето, той ще се грижи за него. Мислите ли, че Бог няма да се грижи за бедните?

Във всички ви трябва да се роди едно желание да не бъдете страхливи, но при всички положения, в които се намерите, благодарете на Провидението, че ви е удостоило с това състояние. Защото всяко едно състояние и положение, в което човек се намира, са едно предметно занимание за него в училището на живота. Човек непрестанно трябва да се учи - това е неговото предназначение. И след като човек обиколи всички планети в слънчевата система, ще отиде да учи на Слънцето. А след като завърши учението си на Слънцето, ще замине за Сириус; след това ще отиде на друга система, докато обиколи всички системи във видимата вселена. Но това са далечни перспективи.

Да се върнем назад към това, което сега ви е

необходимо. Благодарете за всичко, което ви се случи; благодарете, че имате едно тяло, на което можете да се радвате. Дръжте винаги тялото си в изправност и не разрушавайте вашите капилярни съдове. Дръжте мозъчната и симпатичната нервна система в изправност, защото симпатичната система е свързана с чувствата и сърцето, а главно-мозъчната система е свързана с вашата мисъл. И всички отрицателни мисли разрушават вашата мозъчна система. Всички горчиви и нисши чувства разрушават симпатичната система. Затова ви казвам: За да не разрушавате вашата нервна и симпатична система, за всичко благодарете - за да не се даде път на отрицателните мисли и чувства, които разрушават човешкия организъм. А когато човек благодари, той дава път на положителните и светли мисли и благородни чувства, които го свързват със същества по-напреднали от него и с по-възвишени творчески сили в природата.

Беседа от Учителя, държана на 7 октомври 1934 г.

ЗАДАЧИТЕ НА ЧОВЕКА В ДНЕСНАТА ЕПОХА

Ние сега живеем в една епоха не на забавления, но на сериозна работа. Минаха времената на забавленията. Забавленията са за деца, а детството на човечеството е минало вече и човешкото съзнание повече се е развило. Днес човек в един живот страда толкова, колкото в миналото в хиляда години. И в днешната епоха, когато хората трябва да се заловят за сериозна работа, те се занимават с разрешението на въпроси, които сами по себе си ще се разрешат, а с това остават неразрешени съществени въпроси, които чакат разрешението си от хората. Хората сега трябва да се завземат да учат, да се учат да разсъждават правилно, да мислят правилно, да организират своя мозък.

Било е време когато човешкият мозък е бил по-малък и човек пак е разсъждавал, но тогава неговите разсъждения са били от друг характер - вътрешен. А сега вече разсъждава с мозъка си и изучава физическия свят. И в изучаването на външния свят, съвременните учени много са напреднали, но в проучване на съотношенията между формите и разумните сили, които го строят, са останали назад, защото то не е по силите на механистичното познание. Те се занимават повече с механическите процеси в природата, но

механическите процеси са завършени процеси; те са процеси, които са минали през психическите и органически процеси и се завършват в механически; затова, за да дойдем до по-дълбоко разбиране на нещата, трябва да изучаваме техните причини, които са в психическия свят.

Човек още не е завършен в своето развитие. Казват някои, че човек е направен по образ и подобие Божие. Има един съвършен план, по който се строи човекът, но планът още не е реализиран. Човек още представлява едно същество с незавършени процеси на своя външен организъм. Ако вземем неговото лице, например, то не е така симетрично и красиво; челото, носът, устата, очите и всички органи са все още незавършени - има дефекти колкото искате. Но дефектите показват един незавършен процес. Когато един художник започне да рисува, най-първо, за погледа на обикновения наблюдател изглежда, като че е нацапал и изхабил платното. Това е тъй, защото картината е още в процес на работа, но когато я завърши, ще излезе нещо хубаво от нея. Също така и човек представлява една картина, която още се работи - още не е завършена. А сега представят човека такъв, какъвто не е. И когато се разглежда човекът от механистическо гледище, не може да се проникне в дълбините на живота и не могат да се обяснят причините и произхода на доброто, любовта, мъдростта и пр., които са силите, които създават човека като обективно същество.

Също така, хората на механистичното разбиране на живота не знаят, че има връзка и отношение между жителите на една планета и нейния строеж и отстояние от Слънцето. Тъй както е устроена нашата земя, никъде на друго място не може да има такива същества като на нея, защото такава разстояние, каквото има земята от Слънцето, няма никоя друга планета; също и такъв строеж, какъвто

има земята, няма друга планета. Така земята се намира на около 92 милиона мили, а диаметърът ѝ е около 12 000 километра. Ако вземем Венера, нейният диаметър не е същият, нейната материя има друга гъстота, и въобще нейният строеж е друг и съществата, които живеят на нея, имат друга организация. На всяка планета органическите форми са в зависимост от строежа на планетата и нейното отстояние от Слънцето.

Строителите на Вселената са работили по един общ план, но понеже всяка планета, слънце или система, не представлява нещо само по себе си, отделно от останалата Вселена, но е само част от нея, то и нейният строеж е само част от общия план. В умовете на тези строители на Вселената, идеите за време, пространство, вечност и пр., са съвсем другояче поставени. Запример, каква ще бъде вечността на мравите? Тяхната мярка за време и пространство ще бъде в зависимост от тяхното устройство - значи нещо твърде условно и относително. Също и нашите мерки имат само една условна стойност, само за земята. Има същества, на които съзнанието е толкова обширно, че обгръщат земята - виждат я едновременно отвсякъде. Земята пред тях е като една точка в пространството. А съвременните хора виждат само една много малка част от земята, и то само на повърхността. Повърхността на земята, това е нейната кожа. И ние живеем на кожата на земята. Също така земята има гръбнак, мускули, стомах и пр., и тя се храни. Земята е жива и разумна - тя е външна форма на един велик Дух, чието съзнание прониква цялата земя и съзнанието на всички живи същества и ги стимулира в пътя на развитието. И ако хората искат да оправят живота си и да разрешат всички противоречия и проблеми, трябва да са във връзка с тази разумност, да внимават за подтиците

и импулсите, които им идат от това велико Съзнание. Тогава противоречията, недоразуменията и сиромашията ще изчезнат от лицето на земята. Но за да могат хората да използват тези вътрешни импулси на живота, трябва да имат организиран ум и организирано сърце. Сиромашията и всички кризи и противоречия се дължат на неорганизираността на главния мозък, чрез който се проявява умът и на неорганизираността на симпатичната нервна система, чрез която се проявява сърцето. Престъплението и злото в света се дължат на неорганизираността на ума и сърцето. А доброто се дължи на добре организирания ум и на добре организираното сърце. Умът и сърцето не са фикции, но реални елементи в живота, и никой не ги отрича; но щом дойдем до душата, хората отричат нейното съществуване. Но душата съществува като една велика реалност в света и е извън всяко определение.

Сега често ме запитват: Ти вярваш ли в Бога или не вярваш? Казвам: Какво учат философите?,- Едни вярват, че има Бог, други че няма. Аз примирявам всички противоречия и казвам: Тези философи, които казват, че няма Бог, се намират на неогряната страна на земята. А които вярват че има Бог, се намират на огряната страна на земята. Едните живеят в деня, а другите в нощта. И казвам: Тези, които живеят в нощта, да спят, а тези, които живеят в деня, да се запретнат да работят - да копаят и да орат, да оставят настрана въпроса има ли Бог, или не. Важният въпрос е да се живее разумно, да се проучат и спазват законите на живота - това е вярата в живия Бог, Който пребъдва в нашия живот, а механическата вяра е безполезна.

Сега религиозните хора апелират към Божиата милост - Господ да е милостив към нас. Но има друга една страна на въпроса. Бог може да е милостив, но ние

можем ли да използваме Божията милост? Допуснете, че аз съм един благодетел, и при мен идва един човек, който е гладен, но има язва в стомаха. Как ще покажа своята милост? - каквато и храна да му дам, ще му причиня болка. Как трябва да постъпя с този болен човек? На земята, както и да постъпи Бог с нас, ние постоянно ще се намираме в едно вътрешно противоречие. И туй противоречие седи в това, че ние търсим този Бог отвън. Други пък казват, че Бог бил вътре в човека. Не, така не се говори - това са човешки разбирания. Бог не е толкова малък, че да се събере в едно човешко сърце. Един философ казва пък, че Бог е толкова голям, че цялата вечност не може да Го събере. А при това пак е някъде. Времето и пространството са определени идеи. Разгледан светът от едно по-висше знание, вечността на нашия триизмерен свят съставлява само една малка част на едно четириизмерно състояние. Кубът, който в триизмерния свят е тяло, в четириизмерния свят е само страна на тяло, а за да образуваме тесаракта, необходими ни са осем куба от триизмерния свят. Следователно, една вечност от триизмерния свят, за да я приведем в четвърто измерение, трябва да я увеличим осем пъти. Тогаз, какъв трябва да бъде четириизмерният човек? За да се разбере четириизмерното пространство, човек трябва да има едно ново чувство, за да вижда тесаракта. И невидимите неща в света представляват тела от едно по-високо измерение. Неща, които се движат много бързо, остават невидими. Сегашните хора, които ограничават света само в триизмерното пространство, не могат да проникнат в динамиката на света и живота, а схващат само статиката и механичната страна на движението; те не могат да проникнат в дълбините на човешкото сърце и да видят какви са дълбоките помисли на човека. Вследствие на това и изводите и

заклученията им са повърхностни и често пъти неверни.

Запример, българите гледат винаги отрицателно на нещата. Едва тук-там има някой, който мисли положително. Българите се нахвърлят върху мен и искат да ми припишат своите отрицателни качества. Тези, които критикуват, не седят по-високо от мен. Защото, ако бяха по-умни и по-благородни, те не биха мислили отрицателно, а щом мислят така, аз вече знам тяхната интелигентност и благородство. Нещата могат да се разгледат не само с думи, но и на опит да се подложат. Ако имате злато и желязо - желязото ще се окисли, а златото няма да се измени, защото то има един вътрешен еквивалент, който не се изменя, има вътрешно съдържание и е носител на живот - добър проводник на живота е. А желязото е проводник на грубата механична енергия. И понеже Марс е основата на желязото, то хората трябваше да чакат хиляди години, докато се сформират тези качества на желязото в Марс, за да може да се появи сегашната култура на земята, която е култура на желязото. И в човешката кръв сега има повече желязо, отколкото трябва. На това чрезмерно желязо се дължи жестокостта на хората. За една дума убиват човека. А сега казват, че трябва да се възпитава младото поколение. Но как трябва да се възпитава? Преди всичко трябва да се знае, че в човека функционират разни видове сили, с които възпитателят трябва да знае как да се справи. Тези сили са свързани главно с мозъчната и симпатичната системи, които трябва да се организират, за да могат да се регулират и да може човек да се възпитава. А само когато хората се възпитат, те ще могат да си създадат правилни и хармонични отношения, ще разберат, че са органи на един велик организъм, необходими един за друг.

Най-първо трябва да се намерят отношенията,

които съществуват между расите; защото расите не са се родили произволно; народите не са се родили произволно; и индивидите не са родени произволно. Всичко в света върви по един специален закон и трябва да се намери, нещата по каква линия вървят. Например, някои хора вървят по линията на майка си - по линията на сърцето - линията на мекия елемент. Някои вървят по линията на бащата - по линията на ума - линията на силния елемент. В силния елемент има светлина и тъмнина, а в мекия елемент има топлина и студ; а тъмнината е равна на студа и светлината е равна на топлината.

Ако оста на нашата земя се изправи и стане перпендикулярна и успоредна на екватора, тогава ще се измени и отношението между студа и топлината на нея. Било е време, когато Европа е била на екватора, а сега е в умерения пояс, придвижила се е на север в течение на милиони години. Сега учените често се запитват, как да си обяснят факта, че на Северния полюс има тропически животни. Това показва, че тази част е била някога на екватора. И Европа пак наново се връща към екватора. Затоплянето на времето в умерения пояс се дължи на това приближаване към екватора. След хиляди години ще бъдем пак на екватора. Ще има едно придвижване на континентите на земята. Кои са причините за това разместване, това е една дълбока философия, която не му е тук мястото да се разглежда. От екватора Европа се е придвижила към Северния полюс, и когато се приближава до полюса, настава ледената епоха в Европа. Тогаз целият живот на Европа се изменя. Хората тогава бяха принудени да живеят в пещери. От ледената епоха Европа постепенно почна да се приближава към екватора. Сега е в умерения пояс и пак ще дойде на екватора. Това показва, че човешкият организъм е изложен на резки вътрешни и външни промени - физически, органически

и психологически. Запример, ако се намерите между хора, които не ви съчувстват, вие ще кажете, че тия хора са жестоки. Ако отидете на Северния полюс, ще бъдат ли тогава хората отзивчиви към вас? Те не могат да бъдат така отзивчиви. Един ескимос няма да ти даде грехата си, за да се запазиш от студа, защото сам той се излага на студа. Ние сега искаме някой човек да жертва живота си за другите. На какво основание? Ако едната ръка се пожертва за другата, какво печеля аз - човекът? При разглеждането на всички въпроси и проблеми в природата и живота, трябва да имаме една основна идея, един принцип, който да ни служи като ръководна нишка в лабиринта на фактите и явленията. А този основен принцип е, че Битието е един жив, разумен и целокупен организъм и има тясна връзка и зависимост между всички процеси и явления, които наблюдаваме в живота и природата. Само от това гледище могат да се обяснят правдиво всички явления и факти и да се разрешат всички проблеми и задачи. Запример, когато човек умира - къде са причините за това? Има много причини - условия, наследственост и пр. Но главната причина е у самия индивид, а другите причини са само поводи. Онези, които разглеждат живота като механически процес, ще кажат, че лошите условия са причина. Че условията са голям фактор в живота, това не отричаме, но не са те най-големия фактор. Те са в зависимост от други причини. Това ни показва и фактът, че и при най-благоприятните условия хората умират. Адам имаше най-добрите условия в рая - защо съгреши и дойде смъртта? Грехът започна от сърцето и тогава дойде умът. Но нито сърцето можа да издържи на напора на греха, нито човешкият ум можа да издържи на напора на престъпността. Грехът дойде чрез жената, а престъплението дойде чрез мъжа. И цялата сегашна раса се изпитва - и чрез страданията се изправя

човешкото сърце. Човешкото сърце не може да се изправи другояче освен чрез страдание. За да се изправи човешкото сърце и да дойде до нормалното състояние, трябва да страда. А чрез наказание се изправя човешкият ум. Не може да изправите човешкото сърце без страдание, и не може да изправите човешкия ум без наказание. Наказанието влезе в живота за поука. Казва Писанието, че когото Бог обича, наказва го. Мъжете ги наказват, а жените страдат, за да изправят сърцето си. Мъжете Бог ги наказва чрез войните. А раждането на децата и тяхното умирање носят страданието на жените, които служат за изправление на тяхното сърце. Като говоря така, аз не обвинявам вас - аз говоря за цялото човечество, а вие сте част от него. Аз изяснявам един закон, който действа в света. Не трябва да считате, че вие сте виновни. Никаква вина нямате вие, но носите последствията на едно колективно нарушение на природните закони от страна на човечеството.

За всички сега е необходимо онова вътрешно организиране на силите, за да могат да вървят в правия път на живота и да придобият най-добрите условия, които са им необходими. Но преди да дойдете до благоприятните условия на живота, всеки един човек има да разреши една много важна задача. И от разрешението на тази задача зависи неговото бъдеще. Тази задача се състои в това, всеки да дойде до съзнанието, че е проводник на Божествената Любов, и че всеки е касиер и пазител на Божиите блага, които трябва да бъдат блага за всички негови братя. Това е доброто, което всеки трябва да прояви. А доброто е онази организираща сила вътре в нашата душа. И когато доброто работи вътре в човека, тогава у него се ражда подтика да обича хората. Любовта е силата, която организира нещата. Любовта, която не организира, не е любов. И щом Любовта организира целия

човешки организъм, органите в него трябва да бъдат другояче съпоставени. Сега, ако се вземат очите, ушите и пр., има много дефекти в тях. Но човек не е само тялото, което ние виждаме. Окултистите поддържат, че човек има 7 тела. Три тела има, които са постоянни и не знаят, какво нещо е смърт; а другите четири са обвивки; две от обвивките претърпяват смърт, а две претърпяват само промяна. Човек два пъти трябва да умре, за да влезе в процеса на промените. И след като премине две смърти и две промени, човек влиза в един свят на такова блаженство и щастие, където влиза в контакт с реалните неща в света, влиза в областта на безсмъртието или в областта на Божествената любов. Но докато влезе в света на любовта и безсмъртието, човек трябва да премине през един дълъг процес на организиране на силите и елементите, които образуват четирите обвивки, две от които са смъртни, а две претърпяват промяна. Тогава хората ще могат да използват тези сили и ще видят, че грамадни богатства са скрити в тях, които те досега не са използвали, а само се оплакват от сиромашията. Днес живеем в една епоха, когато всички хора все се оплакват, че нещо им липсва. Едни се оплакват, че нямат богатство, условия, други, че нямат деца, трети, че нямат жена и пр. Които се оплакват, че нямат деца, за тях има толкова деца в света, които имат нужда от грижи и възпитание. Нека си вземат едно такова дете и да го възпитават. Онзи, който се оплаква като Адам, че няма жена, която да му бъде другарка, трябва да знае да си избере жената - другарка. Защото жената е сърцето на човека. И когато някой иска да се жени, трябва да знае, че жената е едно сърце, което трябва да съответства на пулса на неговото битие, че като го тури в себе си, да е в хармония с неговия ум. Ако сърцето на една жена не пулсира в хармония с ума на мъжа, тя не е за този

мъж и той не е за нея. Ако се съберат мъж и жена, които не са един за друг, по този закон те ще извършат престъпление. Докато Бог не създаде Ева, Адам нямаше духовно сърце; и тогаз му просветна раят и той почна да мисли. Той беше пред прага на пробуждане на самосъзнанието. Ще запитате, защо Бог допусна всичко това, за да се дойде до грехопадението. Това ще ви го кажа след хиляда години, като говорим пак, защото сега няма да можете да го разберете.

Какъв трябва да бъде вашият идеал в това отношение? - Ако вие обичате една жена - за какво трябва да я обичате? - Тази жена я създаде природата - обичайте природата повече от жената. Ако кажете, че Бог я създал, обичайте Бога повече от жената. На жената казвам: Обичай Бога и природата повече от мъжа - защото той е творение на природата. Това е великото разрешение на въпроса. Обичай Онзи, Който е направил жената, повече от жената, - обичай причината повече от следствието. Обичай Твореца повече от онова, което е произлязло от Него. А сега хората обичат жената повече от Бога и Природата и вследствие на тази аномалност са дошли нещастия на главите на всички. Изправете грешката си, и ще се изправи и животът ви.

Беседа от Учителя, държана на 14 октомври 1934 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. В начало бе Словото	3
2. Защо са изпратени хората на земята	11
3. Правилна обмяна на енергиите като основа на здравето	20
4. Условия за разумния живот	28
5. Трите фази в развитието на човека	36
6. Духовните причини на болестите	47
7. Новите разбирания на човека	61
8. Новите принципи и методи за възпитанието на човека	69
9. Трите пътя в живота на човека	82
10. Разумни отношения	89
11. Пътят на Новия Живот	101
12. Задачите на човека в днешната епоха	116

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

III том

Първо издание

Издателска къща
СИЛА И ЖИВОТ
8001 Бургас / п.к. 609
тел. 056 / 209 65

Редактор
Влад Пашов
Компютърен набор и коректури
Надя Баева
Компютърен дизайн
Милка Кралева

Цена 110 лв

Печат и подвързия:
Печатница "Светлина" ЕАД - Ямбол